

Katalóg

Catalogue

Stano Filko
(1937 – 2015)

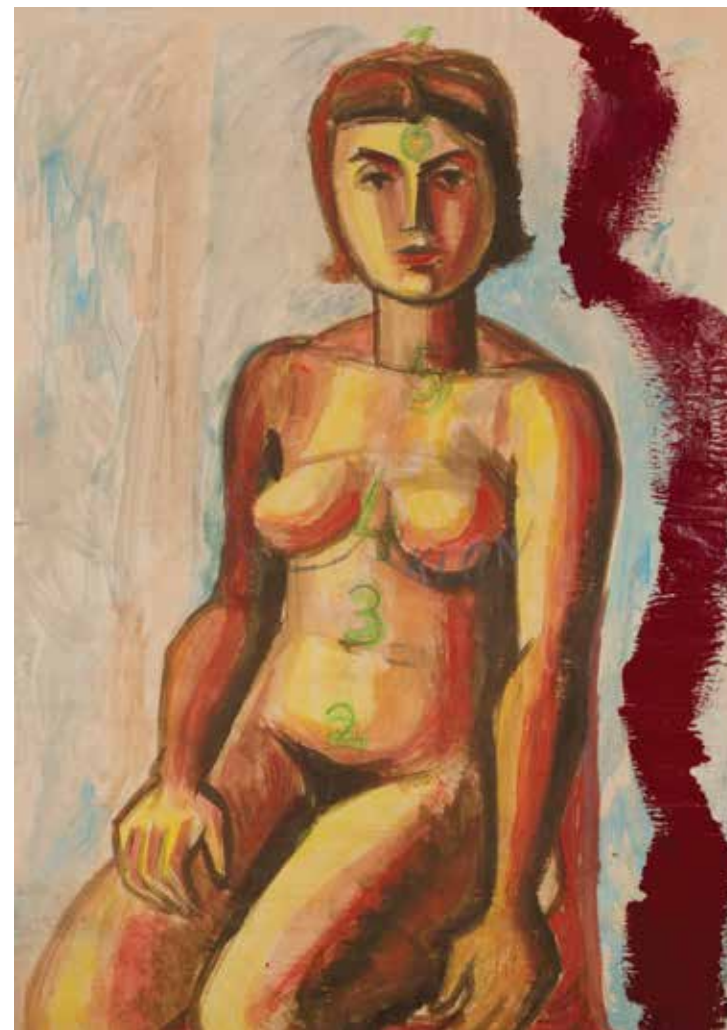
Radikálny, všestranný, multimediálny a maximalistický tvorca, jeden z najvýznamnejších predstaviteľov slovenského povojnového umenia. Vo svojej monumentálnej tvorbe (oslave reality), na hranici tradičného chápania pojmu umenia (ale aj na hranici umenia a života) obsiahol široké spektrum výtvarných druhov a vývojových tendencií. Svojím dielom smeroval k univerzálnosti (záujem o kozmos, čakry, symbolika farieb), rozvíjal individuálne mytológie (filozofie), kozmológie (ego, farby, čakry...), autorský psychofilozofický systém a vlastnú legendu (o umelcovi) – k tomu prispeli aj hraničné osobné skúsenosti – dve klinické smrti, ktoré zažil (prežil) v detstve a ranej mladosti.

Filka vždy zaujímali abstraktné a univerzálne veličiny – nekonečnosť priestoru (vesmíru), čas a bytie. Pokusy o usporiadanie (zobrazenie) sveta sa u neho stretávali s ambíciou maximalisticky ho obsiahnuť. Túžba po komplexnosti (všetko – od veľkého tresku (Big Bang) až po subjekt (ego)), vyústila u neho do obsedantnej potreby zaznamenávať, komentovať, zanechávať rozsiahlu vizuálnu a textovú stopu. Výsledkom je absolútne umenie – neprehľadné vrstvenie informácií v rôznych autonómnych systémoch smerujúce k posolstvu utopického modelu altruizmu a k túžbe zmeniť, resp. minimálne upovedomiť ľudstvo.

A radical, versatile, multimedia and maximalist creator, one of the most important representatives of Slovak postwar art. In his monumental work (a celebration of reality), which was at the extreme of the concept of art as traditionally understood (and also at the frontier of art and life), he contained a broad spectrum of art types and developmental tendencies. His art tended towards universality (interest in the cosmos, chakras, the symbolism of colors); he developed individual mythologies (philosophy), cosmologies (ego, colors, chakras...), his autonomous Psychophilosophical System and his own legend (of the artist). Contributing to this were personal liminal experiences during his birth and two clinical deaths which he underwent (or survived) in childhood and early youth.

Filko was always interested in abstract and universal magnitudes: the endlessness of space (the universe), time and being. Attempts at arrangement (depiction) of the world came together with an ambition to encompass it maximally. The desire for complexity (everything – from the Big Bang to the ego) culminated in him as an obsessive need to record and to comment, to leave an extensive visual and textual track. The result is absolute art: a total stratification of information in a variety of autonomous systems, tending towards the message of a utopian model of altruism and a desire to change, or at least rouse the awareness of mankind.

Nina Gažovičová

Stano Filko (1937 – 2015)

Sediaca, z cyklu Slovenská Šeherezáda
Seated Woman, from the Slovak Scheherezade cycle
1957/ c. 1995

Kombinovaná technika na papieri
Mixed media on paper
126 x 90 cm

anonymný darca / anonymous donor

Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 – 5 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 500,- €

Robert Bielík
(1963)

Robert Bielík patrí k tým predstaviteľom súčasnej výtvarnej scény, ktorých hlavnou motiváciou je obnova chápania pojmu závesného obrazu v jeho tradičnom slova zmysle. Úcta k pôvodným hodnotám obrazu sa v Bielíkovej tvorbe zhodnocuje inklináciou k staromajstrovským technikám. Diela vynikajú výraznými kontrastmi. Idylická, mystériózna krajina je narušená dramatickými prvkami symbolizujúcimi civilný svet. Sú odrazom metafyzickej vízie krajiny, kde sa prelína reálne s ireálnym, väčšinou mystérióznymi krajinami, tvoriacimi scénu pre záhadné, niekedy až absurdné príbehy sveta divadla. Výsledné zátišia, krajiny a portréty však neignorujú moderný svet, len ho ukazujú v starých farbách a niekedy aj starým spôsobom.

Pre autora tak typické kontrasty nie sú iba v prechodoch medzi svetlom a tieňom, ale aj v strete námetov s technikou a aj v námetoch samotných. Oblaky, nebeské krajiny, zatúlané tigry, zádumčivé zátišia, obrazové paradoxy – to sú Bielíkove obrazy, ktoré v duchu postmodernej tradície balansujú na hranici gýča... Absurdita jeho námetov je ambivalentná – o to totiž Bielíkovi ide. Vzbudzuje nepokoj, aktivuje podvedomie, útočí na intelekt a na našu schopnosť vnímať a otvoriť sa významom. Nič nie je celkom také ako sa zdá, a práve to zavádzanie a vyzývanie je tým, čo Bielíka odkazuje do kategórie vysokého umenia.

Robert Bielík is one of the representatives of the contemporary art scene, whose main motivation is to renew the understanding of the concept of a hanging picture in its traditional sense. The respect for the telling powers of the picture, like a view of the imaginary space of storyline, story and narration are appreciated in Bielík's work only by a mannerist inclination to the techniques of the Old Masters. The works are distinguished by strong contrasts. The idyllic, mysterious landscape is disturbed by dramatic elements symbolizing the civilian world. They reflect the metaphysical vision of a country where the real overlaps with the irrational, mostly mysterious lands, which create a scene for the mysterious, and sometimes absurd stories of world theater. The resulting still life, landscapes and portraits, however, do not ignore the modern world, but just show it in old colors and sometimes in the old way.

For the author, the contrasts are not only in the transitions between the light and shadow, but also in the meeting point of themes with technology and in the themes themselves. Clouds, heavenly lands, stray tigers, puzzling still life picture paradoxes, these are Bielík's paintings, which in the spirit of postmodern tradition balance on the edge of kitsch. The absurdity of his motives is ambivalent - that is what Bielík's art is about. It raises discomfort, activates the subconscious, attacks the intellect and our ability to perceive and open to the meanings. Nothing is quite as it seems, and it is that misleading and challenging is what classifies Bielík to the category of high art.

Robert Bielík (1963)

Láska
Love
2018

Olej na plátne
Oil on canvas
30 x 40 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 – 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Anetta Mona Chiša (1975) & Lucia Tkáčová (1977)

Lucia Tkáčová a Anetta Mona Chiša tvoria od roku 2000 autorskú dvojicu, ktorá si rýchlo získala pozornosť a uznanie kolegov i mienkotvornej kritiky. V čase, keď sa náš región otváral Západu a ústredná stratégia miestnych protagonistov spočívala v hľadaní spôsobu, ako sa čo najvernejšie priblížiť jeho kánonu, išli Lucia s Anettou svojou cestou. Na domácu scénu vstúpili razantne – vtrhli na ňu bez falošného rešpektu; ovládli ju radikálnym gestom, nespútanou energiou a dravým prístupom. Hneď v prvých projektoch popreli mentálne nastavenie, ktoré u nás roky určovala doktrína TINA (there is no alternative). Odmietli pravidlá provincie a východoeurópsku pasivitu nahradili ženskou konverzačnou agendou, v ktorej ironicky artikulovali kolektívne i osobné frustrácie. Otvorene ukázali, že žiť život tak, ako sme ho poznali pred rokom 1989 – pretrpieť, nie užívať si – už neplatí.

Dvojica si prirodzene časom našla vlastné témy – hoci sa vyjadrovali k rôznej problematike, vo svojej tvorbe vedome pracovali s humorom, iróniou a nadhľadom. Inscenovaná fotografia Slovan (2006) na jednej strane poukazuje na trofejný maskulínny svet a jeho štruktúru a protiklady (individualita, kolektívnosť, rivalita, priateľstvo...). Na strane druhej ju môžeme vnímať aj z celkom iného pohľadu. Prítomnosť lebky, ktorá sa v kompozícii opakovane objavuje namiesto futbalovej lopty, prirodzene odkazuje na klasický ikonografický symbol. Vanitas, pominuteľnosť, márnosť, a pod. Samozrejme, nielen v zmysle honby za športovými výkonmi, ale aj celkového zaradenia športovcov do spoločnosti po skončení profesionálnej kariéry – čo je téma, ktorá sa v spoločnosti začala hlbšie tematizovať len v nedávnej minulosti.

Since the year 2000 Lucia Tkáčová and Anetta Mona Chiša have formed an artistic duo, and they quickly attracted attention and won recognition from their peers as well as influential critics. At a time when our region was opening up to the West, and the primary strategy of local protagonists was to seek to conform to the western canon as faithfully as possible, Lucia and Anetta went their own way. Their entry upon the local scene was striking indeed: they flung themselves at it without false respect, mastering it with their radical gestures, unfettered energy and no-holds-barred attitude. Straightaway, in their very first projects, they rejected the mental setting imposed upon us for years by the TINA doctrine (no alternative!). Refusing to accede to the rules of the province, they replaced east European passivity with a female conversational agenda, where they ironically articulated collective and personal frustrations. They made it clear that life as we had known it pre-1989 (to be endured, not enjoyed) was no longer in force.

Naturally, the couple found its own themes over time – although they expressed their opinion of different kinds of issues, they consciously worked with humor, irony, and insight in their work. On the one hand, the staged photograph Slovan (2006) points to the trophy masculine world and its structure and contradictions (individuality, collectivity, contention, friendship...). On the other hand, the scene can be perceived from an entirely different point of view. The presence of a skull, which repeatedly appears in the composition instead of a soccer ball, naturally refers to the classic iconographic symbol. Vanitas, transiency, futility, ... Apparently, not only in terms of chasing for sports performances but also the overall transition of athletes into society after the end of their professional career – that is the topic, which has only recently started to be intensely themed in our society.

Nina Gažovičová

Anetta Mona Chiša (1975) & Lucia Tkáčová (1977)

Slovan
2006

Ofsetová tlač na papieri, 1/100
Offset print on paper
60 x 88 cm

anonymný darca / anonymous donor

Odhadovaná cena / Estimation: 800 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Milan Paštéka
(1931 – 1998)

Kresba priamo z ateliéru/pozostalosti autora predstavuje zberateľsky i vizuálne zaujímavé dielo, ktoré v istom zmysle zachytáva represívnu realitu obdobia normalizácie konca 60 a začiatku 70. rokov a zároveň predstavuje variáciu širšieho tematického celku najvýznamnejšieho tvorivého obdobia Milana Paštéka. Predkladané dielo jedného zo zakladajúcich členov výtvarnej skupiny Mikuláša Galandu, dokladá Paštékovo záujem o toto médium a zároveň tvorí rámec jeho ponímania skutočnosti. Dej sa odohráva v zväčša iba náznakovo vymedzenom priestore v intimitate figurálnych kompozícií, ktoré sú typické pre autorovu vrcholnú tvorbu. To, čo tu máme pred sebou, je preto možné nazvať archeológiou prítomnosti, ako uvádza vo svojej štúdii Ján Bakoš. Prelínajúce sa obsahové celky dokladajú obraz doby, ale aj presahy k súčasnému divákovi práve prostredníctvom zachytenia zvláštnej atmosféry ľudského odcudzenia v tvorbe jedného z najvýznamnejších autorov slovenského súčasného umenia.

Drawing directly from the studio/inheritance of the author represents a visually interesting example, which captures the repressive reality of the period of normalization of the 1970s and at the same time, it records the variations of several thematic units of the most important creative period of Milan Paštéka. The presented artwork of one of the founding members of the art group of Mikuláš Galanda shows Paštéka's interest in this medium. The plot of the presented work takes place mostly in a hint of limited space in the intimacy of the figural compositions that are typical for the author's top work. This, what we here have in front of us, can therefore be called the archeology of presence, as Ján Bakoš mentions in his study. The overlapping content thus illustrates the image of the era, but also the overlaps to the present viewer by capturing the special atmosphere of human alienation in the artwork of one of the most significant authors of the Slovak contemporary art.

Lucia Ramljaková

Milan Paštéka (1931 – 1998)

Vyspevovanie
Singing
1969

Pastel, farebné ceruzy na papieri
Pastel, colored pencils on paper
25 x 33,5 cm

rodina umelca / family of the artist

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 – 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 700,- €

Milan Dobeš
(1929)

Milan Dobeš je významným predstaviteľom kinetického umenia a op-artu. Bol medzi prvými umelcami, ktorí vo vizuálnom umení pracovali s pohybom a svetlom. V rokoch 1951-56 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. L. Černický, prof. B. Hoffstädter a prof. D. Milly). Jeho práca v oblasti kinetického svetla a optického umenia získala medzinárodné uznanie už krátko po ukončení štúdia, koncom päťdesiatych a začiatkom šesťdesiatych rokov. Už v tomto období začal experimentovať so svetelnými a kinetickými objektmi; súčasne rozvíjal svoje umelecké stratégie aj v dielach vytvorené technikou sieťotlač, ktoré dopĺňali jeho sochárske diela. Vo svojich objektoch, ako aj v kresbách a obrazoch skúmal použitie optických ilúzií vytvorených konkrétnymi geometrickými konštrukciami. Optické a kinetické efekty sa stávajú súčasťou jeho reliéfov a plastík. Zameriava sa na hľadanie variability pri redukcii tvaroslovia aj farebnosti v kompozíciách. Jedinečné sú opticko-kinetické objekty, využívajúce zrkadlové plochy a reálny pohyb. Základným problémom tvorby Milana Dobeša sa stala integrácia kategórie pohybu do výtvarného diela a v jej dôsledku premena vizuálneho charakteru obrazovej štruktúry. Bol jedným z našich prvých umelcov, ktorý postavil koncepciu umeleckého diela ako novej skutočnosti, nezávislej na predmetnom svete. Cez riešenie otázky vzťahu svetla a výtvarného diela dospel k novej animovanej podobe jeho využitia. Svetlo prirodzené, či umelé sa stalo v spojení s virtuálnym, mechanickým či motorickým pohybom primárnym konštrukčným elementom priestorových vizuálno – kinetických a svetelno-kinetických objektov. V rokoch 1983-84 zhrnul svoj výskum v oblasti optického a kinetického umenia do manifestu Dynamický konštruktivizmus, prvýkrát publikovaného v roku 1989. Jeho tvorba bola prezentovaná na mnohých významných medzinárodných výstavách.

Milan Dobeš is an influential and significant representative of kinetic art and op-art. He was among the first artists, who have employed motion and light in visual art. In 1951-56 he studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava (prof. L. Černický, prof. B. Hoffstädter and prof. D. Milly). His artwork in the field of kinetic light and optical art was gaining international recognition soon after his graduation, in the late fifties and early sixties. He started with light and kinetic objects. Simultaneously he was developing his artistic strategies also in the media of serigraphy, which complemented his sculptural works. In his objects as well as in drawings and paintings he explored the use of optical illusions created by particular geometrical constructions. Optical and kinetic effects become part of his reliefs and sculptures. He was mainly focused on finding variability in reducing morphology and color in the compositions. Unique is his use of optical-kinetic objects with mirrored surfaces and real movement. The basic problem of Milan Dobeš's work was the integration of the movement category into the work of art and, as a result, the transformation of the visual character of the visual structure. He was one of our first artists to construct the concept of a work of art as a new reality, independent of the world. Through the relation of light and work of art, he came to a new animated form of its use. Natural or artificial light in connection with virtual, mechanical or motor movement has become the primary design element of his spatial visual-kinetic and light-kinetic objects. In 1983-84 he summarized his research on the field of optical and kinetic art into a manifesto Dynamical constructivism, first published in 1989. His work has been exhibited in many important international exhibitions.

Milan Dobeš (1929)

Rotácia kruhu
Rotation of a Circle
2003

Farebná serigrafia na papieri
60 x 70 cm

anonymný darca / anonymous donor

Odhadovaná cena / Estimation: 800 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Katarína Poliačiková
(1982)

Tvorba Kataríny Poliačikovej je založená na trvalom pozorovaní, zbieraní vne-
mov či informácií a ich následnom editovaní. Každodenná skúsenosť sa stala
jej pracovným materiálom a akt pozorovania zase jej pracovnou metódou.
Autorka nerozlišuje medzi životom a prácou. Vždy bola nadšená spochybňova-
ním každodennosti, podstaty vecí, zdanlivo zrejmeho a krásneho obsahu. Témy
a námety, aj keď sú vyjadrené v rôznych médiách, zostávajú v jej tvorbe rov-
naké. Zaujíma sa o to, čo spája mikro a makro príbehy ľudskej skúsenosti vo
svete. Neustále skúma čas, pamäť, samotu, túžbu, komunikáciu a limity (vizu-
álneho a verbálneho) jazyka. Výrazná reflexia reality často vedie k začleneniu
nájdených materiálov, ako sú objekty, fotografie alebo fragmenty príbehov zo
skutočného života. Pri práci s médiami fotografie vo všetkých jeho formách ho
spochybňuje vlastnými a nájdenými obrázkami, fotografiami z archívov NASA
alebo svetlom zachyteným chemickým procesom. Zaujíma sa i abstraktný
„negatívny“ priestor fotografie - čas pred a po zachytení a všetko ostatné, čo
fyzicky a psychicky presahuje rámec snímky.

Katarína Poliačiková začala svoje štúdium na banskobystrickej Akadémii
umení. Následne pokračovala na Vysokej škole výtvarných umení v ateliéri prof.
Daniela Fischera, kde aj dokončila svoje doktorandské štúdium.

The creation of Katarína Poliačiková is based on a daily examination, col-
lection and then editing. The everyday experience became her material and
the act of observation her working method. Poliačiková does not distinguish
between life and work, and she has always been passionate about questioning
the everyday, the essence of things, the seemingly obvious and the beauty of
it. The themes of her artwork, although being expressed in different media,
stay the same. She is interested in what connects the micro and macro nar-
ratives of human experience in the world; continually exploring time, memory,
solitude, longing, communication, and the limits of (visual and verbal) langu-
age. An emphatical reflection on reality often leads to incorporating found
materials, such as objects, photographs or fragments of real-life narratives.
Engaging with the medium of photography in all its forms, she questions it with
my own and found images, photographs from NASA archives, or the light being
captured through a chemical process. She is interested in the abstract, “nega-
tive” space of photography - the time before and after capture and everything
else that physically and mentally exceeds the image frame.

Katarína Poliačiková studied at the Academy of Arts in Banská Bystrica.
Subsequently, she continued at the Academy of Fine Arts in the studio of prof.
Daniel Fischer, where she also completed her doctoral studies.

Nina Gažovičová

Katarína Poliačiková (1982)

My Room Is a Sundial (diptych)
2017

Archívna digitálna tlač, edícia 8 + AP
Archive digital print, edition 8 + AP
64 x 72 cm každý / each

Jiří Švestka Gallery

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Matej Fabian
(1979)

Vo výtvarnom prejave Mateja Fabiana zostáva aj po rokoch maľba nemennou konštantou. Jej základné parametre - farby, štetce a plátno sú vzhľadom na postmediálne východiská nahraditeľné a to je skutočnosť, ktorú si autor veľmi dobre uvedomuje. Hľadanie rovnováhy medzi tradicionalitou média a nárokmi súčasnej doby je meta, ku ktorej v ostatných rokoch podvedome smeruje. Testovanie hraníc maľby prostredníctvom skúmania netradičných materiálov a podložiek ho napokon priviedlo k poznaniu, že to, čo napriek akejkoľvek možnej redukcii nevyhnutne ostáva maliarskou podstatou je práca s farbou - jej hmotou, optickými vlastnosťami, jej kvalitou, či nekvalitou...Maľbu ako klasické a zdanlivo prekonané médium Fabian vníma ako možnú opozíciu voči fragmentácii nášho pohľadu na svet, ktorý trvalo rozostreje informačný cloud. Fyzická prítomnosť maľby a jej časté prepájanie s médium objektu je jeho priamou odpoveďou na virtualitu dnešnej doby. Výsledkom je fluidné prelievanie z média do média, trvalá snaha o vykračovanie mimo tradičného rámca. Maľba sa pre Fabiana stáva objektom (akoby ním práve svojou fyzickou prítomnosťou nebola?), a každý trojrozmerný objekt je v prvom rade maľbou... Obraz nevisí a nemá len visieť na stene, je telesom ukotvenom v priestore, na ktorý konkrétne reaguje...

In the artistic expression of Matej Fabian, the painting remains constant over the years. Its basic parameters - colors, brushes and canvas are replaceable with respect to post-media bases and this is a fact that the author is well aware of. Finding a balance between the traditionality of the medium and the demands of the present is the metaphor to which he has been subconsciously heading in the recent years. Testing the boundaries of painting by examining non-traditional materials and media has finally led him to the realization that what, despite any possible reduction, inevitably remains a painting essence, is work with color - its mass, optical qualities, quality, or poor quality ... the seemingly outdated medium Fabian sees as a possible opposition to the fragmentation of our view of the world that permanently blur the information cloud. The physical presence of painting and its frequent interconnection with the medium of the object is its direct response to the virtuality of our time. The result is fluid flow from medium to medium, a sustained effort to strut out of the traditional frame. For Fabian, the painting becomes an object (as if it were not its physical presence?), And each three-dimensional object is a painting in the first place

Nina Gažovičová

Matej Fabian (1979)

Angel / After Max Ernst (2019)
2019

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
190 x 270 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 4 000 - 5 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 3 500,- €

Žofia Dubová
(1991)

Hlavnou témou širšej série Žofie Dubovej je hrana obrazu. Dubová na ňu nazerá z viacerých uhlov. Prvou paralelou je horizont, zasadený do prostredia krajiny ako otvoreného a neobmedzeného priestoru plného možností a rôznorodých ciest, vecí, javov, skutočností a predstáv. Ďalším aspektom je fyzická skutočnosť hrany ako okraja samotného obrazu, ktorý autorka presúva do priamej pozornosti vizuálneho aj významového poľa hlavnej plochy obrazu. Dubová akoby svojim snažením potvrdzovala klasický maliarsky problém - stret zobrazujúceho a abstraktného; otázku nadradenosti motívu, či jeho zobrazenia.

Dubová priznáva, že inšpiráciu pre svoje maľby nachádza väčšinou v krajine. Tá je častým formálnym námetom jej obrazov a ťažiskom jej úvah. Pritom jej nejde o kopírovanie videného. Svojou tvorbou sa snaží hľadať také spôsoby záznamu a nájsť taký systém, ktorý by jej umožnil v maľbe preložiť vlastné pocity. Priznáva, že maľba samotná, jej proces, ktorý ju pohlcuje rovnako ako krajina. Predstavuje pre ňu svet sám o sebe: krásny a zaujímavý, cenný natoľko, že sa oplatí v ňom žiť.

Žofia Dubová v rokoch 2010 - 2016 študovala na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave, v Ateliéri +-XXI prof. Daniela Fischera. Svoje diela prezentovala na viacerých skupinových, ale aj samostatných výstavách na Slovensku, v Českej republike, Poľsku, Nemecku, Rusku, USA. Laureátka ceny Nadácie NOVUM, víťazka prestížnej súťaže Maľba roka.

The main theme of the wider cycles of Žofia Dubová is the edge of the image. Dubová looks at it from several angles. The first parallel is the horizon, set in the landscape as an open, and absolute space full of possibilities and diverse ways, things, phenomena, facts and ideas. Another aspect is the physical reality of the edge as the edge of the image itself, which the author shifts to the direct attention of the visual and meaning field of the main surface of the image. As if by her efforts, Dubová confirmed the classic painting problem - the clash of the depicting and abstract; the question of the superiority of the theme or its display.

Dubová admits that she finds inspiration for her paintings mostly in the landscape. This is a frequent formal theme of her paintings and the focus of her reflections. In doing so, it is not about copying the seen. By her work, she tries to find such ways of recording and to find such a system that would allow her to translate her own feelings in the painting. She admits that the painting itself, its process, which absorbs it as much as the country. It represents the world for itself: beautiful and interesting, valuable enough to be worth living in.

Žofia Dubová studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava in the Studio + -XXI of prof. Daniel Fischer. She has presented her artworks at several group as well as solo exhibitions in Slovakia, Czech Republic, Poland, Germany, Russia and the USA. Finalist of the prestigious competition Painting of the Year, laureate of the NOVUM Foundation Award.

Nina Gažovičová

Žofia Dubová (1991)

Porto
2017

Akryl a pero na plátne
Acrylic and pen on canvas
190 x 190 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 500,- €

András Cséfalvay
(1986)

András Cséfalvay je výtvarný umelec, absolvent maľby na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Po roku štúdia matematiky v roku 2015 absolvoval doktorandské štúdium na Katedre Intermédií o užitočnosti fiktívnych svetov. Od 2015 je odborným asistentom v Ateliéri IN a organizátorom Open Studios a Office for Contemporary Art. Venuje sa experimentálnemu filmu, počítačovej animácii a hudbe, zaujíma ho história a filozofia prírodných vied a ich dopad na náš súčasný svet. Často sa vyjadruje prostredníctvom média inštalácie - mení ordinárny, historický a všeobecne akceptovaný zmysel, aby získal odstup a získal tak nový pohľad na to, čo je vedomosť a poznanie, čo je skryté alebo nedosiahnuteľné. Má veľký záujem o históriu vied. Snaží sa o alternatívne rozprávanie, ktoré zastupuje všetky druhy menšín - živočíšne, kultúrne, ľudské, predmetné alebo ticho. Verí, že umenie má za úlohu požičiavať hlas tým subjektom, ktoré ho zjavne stratili, sú bez neho, alebo sú umlčané dominantnou interpretáciou sveta.

András Cséfalvay is a visual artist. He studied in the painting studio at the Academy of Fine Arts in Bratislava. After a year of studying mathematics, in 2015 he completed his doctoral studies at the Department of Intermedia. Since 2015 he has been a special assistant in the IN Studio and an organizer of Open Studios and Office for Contemporary Art. He is interested in experimental film, computer animation and music. He has also found an interest in the history and philosophy of natural sciences and their impact on our contemporary world. In his art projects, he also deals with installations in which the ordinary, historical and generally accepted sense changes to gain the distance and new perspective on what knowledge is, what language does, what it is hidden or unreachable. He is very interested in the history of the sciences. He tries to make an alternative narrative that represents all kinds of minorities - animal, cultural, human, things or silence. He believes that the role of art is to borrow the voice from the subjects, which have apparently lost it, are without it, or are silenced by the dominant interpretation of the world.

Alexandra Kusá

András Cséfalvay (1986)

Keck I-II
2019

Fotografia na drevenej doske
Photography on wooden board
60 x 60 x 2 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 800 - 1 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Lucia Tallová
(1985)

Lucia Tallová ešte počas svojich štúdií na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri prof. Ivana Csudaia celkom rýchlo zadefinovala svoj osobitý umelecký program. Hlavným námetom jej obrazov je motív krajiny bez figurálnej stafáže s unikátnou atmosférou daného momentu, kedy zobrazenú krajinu podrobujú skúmaniu a premieňa ju do svojho osobného charakteristického výtvarného poňatia. Ide predovšetkým o zobrazenie výsekov mestského, sídliskového prostredia, architektonických a priemyselných zákutí zahalených do hmly alebo výparov. Tallovej prevedenie krajiny je pôsobivé preloženie vlastného pohľadu na výsek reality s čiastočne romantizujúcim nádychom až sentimentom. Pre vytvorenie špecifických efektov používa prácu s kontrastom industriálneho a mestského prostredia s motívom čipiek, ktorých raster prenáša na plátno. U diváka tak vytvára pocit nostalgie a intimity, zdanie osobných spomienok spojených s neosobnými miestami prístavov, tovární, panelákov alebo opustených budov. V ďalších svojich sériách Tallová pracuje s motívom čiernych kvapiek, ktoré môžu symbolizovať znečistený dážď v mestách, ako aj roztečenú maskaru žien v dôsledku plaču. Osobitý rukopis autorky odráža jej spôsob maľby, ktorá v transparentných vrstvách evokuje akvarel.

Lucia Tallová quite quickly defined her individual artistic program already during her studies at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava in the studio of prof. Ivan Csudai. The main theme of her paintings is the motif of the landscape without figures with the unique atmosphere of the moment. Her efforts have resulted in a very unique artistic expression of this subject matter. It is mainly the depiction of the segments of urban and housing environment, then architectural and industrial corners folded in mist or fumes. Tallova's design of the landscape is an impressive translation of her own view of a segment of reality with a partial romantic touch or sentiment. To create specific effects, she works with the contrast of industrial and urban environments with the lace motives, whose basic grid she transfers to the canvas. She creates in the eye of the viewer a sense of nostalgia and intimacy, then the appearance of personal memories associated with objective places of ports, factories, prefabricated buildings or abandoned buildings. In her other series, Tallová works with a black drop motif that can symbolize polluted rain in the cities, as well as the flowing mascara of women as a result of crying. The author's distinctive manuscript reflects her way of painting, which evokes watercolor painting.

Alexandra Kusá

Lucia Tallová (1985)

Zo série Snow and Dust
From the Snow and Dust Series
2019

Akryl a tuš na plátne
Acrylic and ink on canvas
85 x 100 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 900,- €

Andrej Žabkay (1987) a Erik Janeček (1990), APART

Situácia Nemôžete sa dotknúť majetku v osobnom vlastníctve (2016), ktorú autori E. Janeček a A. Žabkay spoločne reagujú sochárskou intervenciou na tvar pamätníka, ktorý im pripomenul labu prehistorického zvierťaťa s odpílenými pazúrami. Jeho dotvorením reagujú na otázky slobody, jej krehkosti, nejasnej budúcnosti a upozorňujú na politické a mocenské manévry súčasnosti. Nepriamo pripomínajú nedotknuteľnosť súkromného vlastníctva, ktoré bolo v Československu po roku 1948 zlikvidované premenou na vlastníctvo spoločné, socialistické. Práve tento akt bol hlavným ideologickým, ale aj ekonomickým nástrojom prevzatia moci štátnou správou. Pri rannom inštalovaní pazúrov ich činnosť bola nahlásená, a následne mestská polícia odstránila drápy z pamätníka, naložila ich na auto a odišla s nimi preč...

The situation You cannot touch property in personal ownership (2016), whose authors E. Janeček and A. Žabkay respond with a sculptural intervention to the shape of a monument which reminded them of the paw of some prehistoric animal with its claws sawn off. By completing it, they respond to questions of freedom, its fragility, and its unclear future, and they draw attention to the political and governmental field maneuvers of the present day. They indirectly recall the inviolability of private property, which was destroyed in Czechoslovakia after 1948 by transformation into common, socialist property. It was precisely this act which was the main ideological and also economic instrument in the seizure of power by the state administration. In the morning when the claws were installed, their activity was reported; later the city police removed the claws from the monument, put them in a car and went off with them forever...

Nina Gažovičová

Andrej Žabkay (1987) a Erik Janeček (1990), APART

Nemôžete sa dotknúť majetku v súkromnom vlastníctve
You Cannot Touch the Property in Private Ownership
2016

Fotografický záznam verejnej intervencie
Photographic documentation of a public intervention
60 x 40 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 500 – 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 300,- €

Ákos Ezer
(1989)

Ákos Ezer absolvoval Vysokú školu výtvarných umení v Budapešti v roku 2014. Odvtedy boli jeho nezameniteľné, energické a groteskné obrazy, ktoré možno prirovnať k farebnej explózii, prezentované na výstavách v rešpektovaných galériách miest ako je Gratz, Mníchov, Londýn či Budapešť. Medzitým sa stal víťazom prestížnej ceny Eszterházy. Ezerovi hrdinovia predstavujú priemerné postavy, statných robustných chlapcov a vysokých mužov, ktorí svoju prácu vykonávajú neohrabane a padajú. Majú oblečené krátke nohavice, sandále, bodkované alebo pruhované tričká. Obklopuje ich osobný majetok z letných chalúp a príslušenstvo z prístreškov pre domácich majstrov. Ezer prostredníctvom svojej maľby spomína na svoje detstvo, na nostalgické prázdniny pri jazere tým, že vytvára autonómny priestor obrazov škrvnutým rukopisom abstraktných povrchov, kubistických útvarov a postmoderných vzorov. Jeho surrealistický detský vesmír súvisí s naratívnym spôsobom využitia osobnej mytológie Lipskej školy a s jeho ohromne energickou prácou so štetcom. Jeho čisté farby, často vytlačené priamo z tuby na plátno, vyvolávajú silný tok energie novej maľby.

Ákos Ezer graduated at the University of Fine Arts, Budapest, in 2014. Since then his unmistakable, energetic and grotesque pictures, which equal to a color-explosion, have been presented in exhibitions at the galleries of Gratz, Munich, London and Budapest. Meanwhile, he won the Eszterházy Award. Ezer's heroes are average figures, robust boys and tall men who do their job in a clumsy way and fall down. They wear shorts, flip-flops, polka-dotted or striped T-shirts. Paraphernalia from summer cottages and from sheds for DIY surround them. Ezer immerses in the nostalgic lakeside holidays of his childhood by building the autonomous picturesque space of the paintings from stain-effects of abstract surfaces, cubist 'stove pipes' and postmodern patterns. His surreal childhood universe is related to the narrative manner of the private mythological Leipzig School and his stunningly energetic brushwork, his clean colors, often squeezed right from the tube on the canvas, evoke the intemperate energy flow of the new-painting.

Gábor Rieder

Ákos Ezer (1989)

Berry
2018

Olej na plátne
Oil on canvas
94 x 94 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Katarína Janečková
(1988)

Katarína Janečková je maliarka, ktorá ešte počas štúdií na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave zaujala svojou tvorbou - odvážnymi kompozíciami, ale rovnako aj charakteristickým rukopisom. Aj keď spočiatku určovala jej maľbu skôr kontroverzná vizualita (sexuchtivé medvede a vlnadné ženy); s priebehom rokov sa Janečkovej zásobáreň motívov obohatila aj o nové, oveľa osobnejšie témy. V prípade tejto autorky pritom môžeme uvažovať o pozoruhodnej schopnosti prepájať banálne a nezáživné s mimoriadne atraktívnym dejovým napätím. Janečkovú jednoducho ovláda bujná fantázia, ktorú autorka navyše dokáže uveriteľne premietnuť do reality. Nudná rybárska osada, periféria Texasu či akékoľvek iné nezáživé prostredie je v jej prevedení tým najvzrušujúcejším miestom, kde sa dejú neobyčajné veci. Práve v pozoruhodnom prepájaní osobného prežívania s divokými predstavami je ukotvený maliarsky program Kataríny Janečkovej.

Prírodzene, aj ona sa časom začala obracať k témam, ktoré sa stali určujúce pre jej osobný životný príbeh. Tehotenstvo a samozrejme zvlášť materstvo zásadne ovplyvnili jej aktuálne maliarske snaženie. Je zaujímavé, ako dokáže novú situáciu reflektovať bez pátosu, veľmi priamo a bez zábran. Otvorene komunikuje o realite, s ktorou sa ako matka musí vyrovnávať. Náročnosť situácie, samozrejme, vyvažuje sila puta medzi ňou a dcérou Alenkou. Pozornosť k vlastnému životu, rodine, tematizovanie vzťahu s dieťaťom, vlastné telesné zmeny, kojenie a pod. prinášajú celkom nový motívický záber v Janečkovej tvorbe. V oboch rovinách – erotickej i osobnej – prinášajú nepatetickú a neraz aj vtipnú ženskú výpoveď.

Katarína Janečková is a painter, who already while studying at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava impressed with her work – with daring compositions, but also with her characteristic style. Although her painting was initially determined by controversial visuality (sex-greedy bears and voluptuous women); over the years, her motif repository has also been enriched with new and much more personal themes. In the case of this author, we can think of the remarkable ability to link the trivial and the wearisome to the extremely attractive story tensions. Janečková is simply mastered by her exuberant fantasy, which she can also faithfully reflect into reality. A boring fishing settlement, a periphery of Texas, or any other uninteresting environment are in her case the most exciting places, where the extraordinary things can happen. The painting program of Katarína Janečková is anchored in a remarkable connection between personal experience and wild ideas.

Naturally, she also began to turn to the themes, which has recently determined for her personal life. Her pregnancy and, of course, especially her motherhood fundamentally influenced her current painting efforts. It is interesting how she can reflect the new situation without pathos, very directly and without barriers. She communicates openly about the reality, which she has to deal with as a mother. The difficulty of the situation, of course, balances the strength of the bond between her and her daughter Alenka. The attention to her own life, family, thematizing the relationship with the child, her own physical changes, breastfeeding, etc. bring a completely new motive shot in artwork of Janečková. In both levels, the erotic and personal levels, they bring a non-pathetic and often funny female testimony.

Nina Gažovičová

Katarína Janečková (1988)

Place To Be
2018

Olej na plátne
Oil on canvas
50,5 × 40,5 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 400 – 2 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Botond Keresztesi
(1987)

Súčasná tvorba Botonda Keresztesihho nepochybne poukazuje na skutočnosť, že technológia nie je ľudská. Na podporu svojho odvážneho umeleckého vyjadrenia poskytuje metaforu článkonožcov, pomocou ktorej môžeme prehodnotiť naše súčasné technologicko-kultúrne podmienky z radikálne neantropocentrického hľadiska. Keresztesi tým nevedomky evokuje myšlienky mediálneho teoretika Jussiho Parriku, ktorý nám vo svojej vizionárskej knihe s názvom „Hmyzie médiá: archeológia zvierat a technológie“ poskytuje originálne médiá historického príbehu. Ten nás vedie z čirej dokonalej metafory „médiá ako hmyz“ k radikálnej koncepcii „hmyz ako médiá“. Tak isto ako nás Parrika povzbudzuje, aby sme dehumanizovali našu mediálnu kultúru, Keresztesihho predhistorické článkonožce tiež poskytujú hlboko nehumánnu fenomenológiu sveta, ktorá leží za dialektickou opozíciou prírody a technológie. Hmyz, škorpióny a ich techno-mutantné premeny zobrazené v jeho dielach sa v skutočnosti stávajú sebereferenčnými metaforami maľby a umenia samotného, ale aj nového druhu vnímania, ktoré je vysoko sofistikované, no nie nevyhnutne ľudské.

Botond Keresztesi je rumunsko-maďarský umelec, ktorý sa venuje maľbe, kresbe a site-specific maliarskym inštaláciám. Jeho obrazy sú kombináciou odkazov z dejín umenia, populárnej kultúry, virtuálneho priestoru a každodenného života, vyúsťujú do fragmentovanej reality snovej krajiny. V rokoch 2016, 2017 a 2018 mu bolo udelené štipendium Derkovits. Nedávne samostatné a skupinové výstavy sa konali v Polansky Gallery, Praha; Galéria VUNU, Košice; Storage Capacité, Berlín; Banská Štiavnica; Damien & The Love Guru, Brusel; Kunstfort, Vijhuizen; Future Gallery, Berlín; ENA Viewing Space Space, Budapešť; aqb Project Space, Budapešť; Maďarská národná galéria, Budapešť; Schloss, Olso.

Botond Keresztesi's recent work is undoubtedly pointing to the fact that technology is non-human. In order to give support to his bold artistic statement, he provides the metaphor of arthropods by which we can rethink our contemporary techno-cultural conditions from a radically non-anthropocentric point of view. By doing so, Keresztesi unwittingly evokes the thoughts of the media theorist Jussi Parrika, who, in his visionary book entitled «Insect Media: An Archeology of Animals and Technology», provides us with a genuine media historical narrative that leads us from the sheer metaphor of «media as insects» to the radical concept of «insects as media». As much as Parrika encourages us to dehumanize our media culture, Keresztesi's pre-historical arthropod creatures are also providing a deeply non-humanist phenomenology of the world that lies beyond the dialectical opposition of nature and technology. In fact, the insects, scorpions and their techno-mutant alterations depicted in his works are also becoming self-referential metaphors of painting and art itself, of a new kind of perception that is highly sophisticated and yet not necessarily human.

Botond Keresztesi is a Romanian/Hungarian artist working in painting, drawing, and site-specific painting installations. Remixing references from Art History, popular culture, virtual space, and everyday life, his paintings crystallize into the fragmented realities of a dream-like landscape. He was awarded the Derkovits Scholarship in 2016, 2017 and 2018. Recent solo and group exhibitions have taken place at Polansky Gallery, Prague; VUNU Gallery, Kosice; Storage Capacité, Berlin; Banská St a nica, Banská Štiavnica; Damien & The Love Guru, Brussels; Kunstfort, Vijhuizen; Future Gallery, Berlin; ENA Viewing Space Space, Budapest; aqb Project Space, Budapest; Hungarian National Gallery, Budapest; and Schloss, Olso.

Botond Keresztesi (1987)

Icarus
2017

Akryl na papieri
Acrylic on paper
40 x 30 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 800 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Rastislav Sedlačík
(1980)

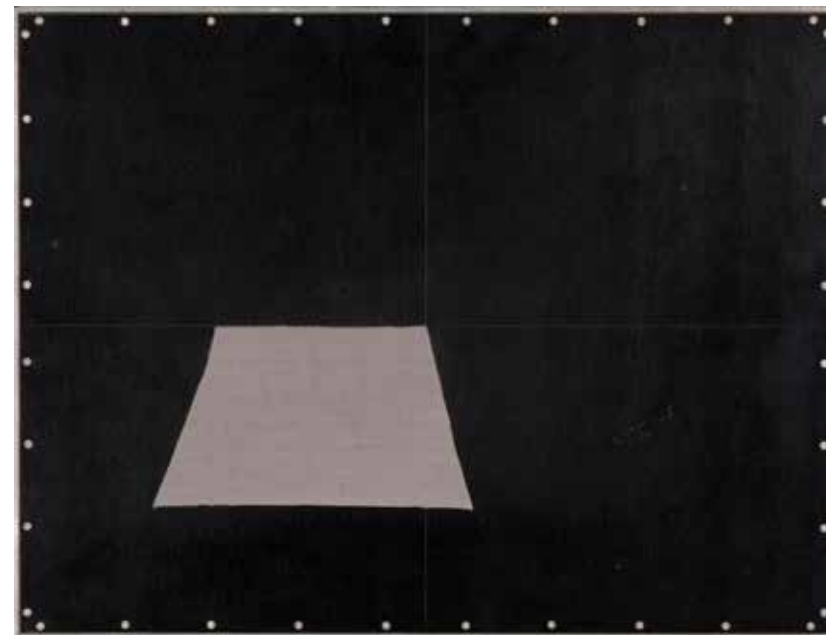
Rastislav Sedlačík začal svoje výtvarné pôsobenie štúdiom keramiky. Už v jeho raných keramických prácach je vidieť jasný záujem o skúmanie priestoru. Neskôr preferovaným médiom výtvarnej tvorby Rastislava Sedlačíka je, respektíve bola, maľba. Vo svojich raných prácach jednak využíval autorskú techniku odtlačania fotografií na plátno, a taktiež spojenie strohej a presnej kompozície sídlisk s jemným až akvarelovým podaním. Zameriava sa na zobrazenie urbánneho aj krajinného priestoru, vedome sa pohybuje medzi jeho exaktným „inžinierskym“ uchopením a voľnejšou maliarskou interpretáciou. Ďalšia jeho fáza zobrazuje razantnejší postup a uvoľnenie rukopisu v prospech maliarskeho gesta. Zmenila sa aj farebnosť v kolorite v podobe jasnej palety. V jeho tvorbe cítiť záujem o zobrazovanie špecifického urbánneho priestoru a detailov jeho "mestského interiéru", ako sú garážové brány a vchody. Sedlačík prehodnocuje aj zaobchádzanie s technickým a mediálnymi obrazmi alebo využitie gýča a estetiky prázdnoty, banálnosti a nudy. Výtvarne ich vyjadruje pomocou dúhovej farebnosti, efektných kontrastov komplementárnych farieb a štruktúry precízne napodobujúcej rozrastovanie digitálneho obrazu na „pixely.“ Priznaný vstup počítačovo upravenej digitálnej fotografie do maľby Sedlačík kombinuje s vyľudnenými urbánnymi kulisami, zdôrazňujúc ich uniformitu a stratu identity v protiklade s veľkoryso rozmaľovaným priestorom neba alebo lúky. V ostatnom období jeho snaženie smeruje ku konceptuálnym presahom a jazyku minimalizmu.

V rokoch 1998–2004 Sedlačík študoval keramiky (ateliér I. Langerovej) a maľbu (ateliér prof. Csudaia) na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, kde dokončil aj doktorandské štúdium.

Rastislav Sedlačík has started his artistic activity by studying ceramics. In his early ceramic works there is a clear interest in exploring space through pictorial depth. Later Sedlačík's preferred art medium is, or originally was, painting. In his early paintings he used the technique of photo silk-screening on canvas, and also the connection of a strict and rigid composition derived from housing developments with a soft almost watercolor-like approach to painting. He is focused on depicting the urban and landscape space, purposely oscillating between exact "engineering" qualities and freer painting interpretation. The next phase of his painting depicts more vigorous method of work and his style became more liberated through gestural painting. Re-evaluation of his radiant effects as a colorist brought engagement with a bright palette. In his artwork, Sedlačík's original interest in depicting contrasts of specific urban environments with their "urban interior" details, such as garage doors or entrances, is still visible. Sedlačík also re-evaluates the manipulation of technical and media images and the use of kitsch and aesthetics of emptiness, banality and boredom. He expresses it with using rainbow colors and structures precisely simulating a digital "pixels" raster. Sedlačík lets computer modified digital photography enter the painting, and combines it with empty urban sceneries, emphasizing their uniformity and loss of identity compared to a generously painted sky or meadow. Recently, his artistic effort have been directed towards the conceptual overlaps and the language of minimalism.

In 1998-2004 Sedlačík studied ceramics (studio of I. Langerová) and painting (studio of prof. Ivan Csudai) at the Academy of Fine Arts in Bratislava, where he also gained a doctoral degree.

Alexandra Kusá

Rastislav Sedlačík (1980)

Plocha svetla
Area of Light
2015

Páska, plast, hliník
Tape, plastic, aluminium
33 × 43 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 800 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Marko Blažo
(1972)

Marko Blažo je predstaviteľom silnej generácie umelcov, ktorých vstup na umeleckú scénu bude vždy spojený s 90. rokmi 20. storočia. Od pôvodného príklonu ku konceptuálnym tendenciám a tvorbe v rôznych médiách sa Blažo obrátil k maľbe, kresbe a digitálnej grafike. Blažov vizuálny jazyk vychádza z jeho voľnej fantázie. Svoj fantazijný svet plný ľudí, zvierat a rastlín buduje v rôznych architektonických štruktúrach. Jeho hlavnou inšpiráciou je krajina nikoho - stavia tieto základy v oblasti lásky a na hraniciach medzi hádajúcimi sa otázkami evolúcie, boha, vedy, náboženstva, intelektu, bláznovstva, šialenstva a umenia. Blaža fascinujú rôzne architektonické lokality a ich premeny. V roku 1998 absolvoval Vysokú školu výtvarných umení v Bratislave. Počas štúdia získal stáže na prestížnych univerzitách vo Francúzsku a v USA. Blažo získal niekoľko významných umeleckých ocenení slovenskej a európskej umeleckej spoločnosti.

Marko Blažo is a representative of a strong generation of artists whose emergence on the art scene will always be associated with the 1990s. From the strong inclination towards conceptual tendencies and involvement with different media, Blažo turned to painting, drawing and digital graphics. His visual language is constructed from his free imagination. Blažo is constructing his fantasy world full of people, animals, and plants in different architectural structures. His main inspiration comes from the land of nobody - he is erecting these rudiments in the zone of love and in the borders between the quarreling questions of evolution, god, science, religion, intellect, folly, madness, and art. Various architectural sites and their transformations fascinate Blažo. In 1998 he graduated at the Academy of Fine Arts in Bratislava. During his studies, he gained internships at prestigious universities in France and in the USA. Blažo won a couple of important art awards of Slovak and European art society.

Marko Blažo (1972)

Joga
Yoga
2017

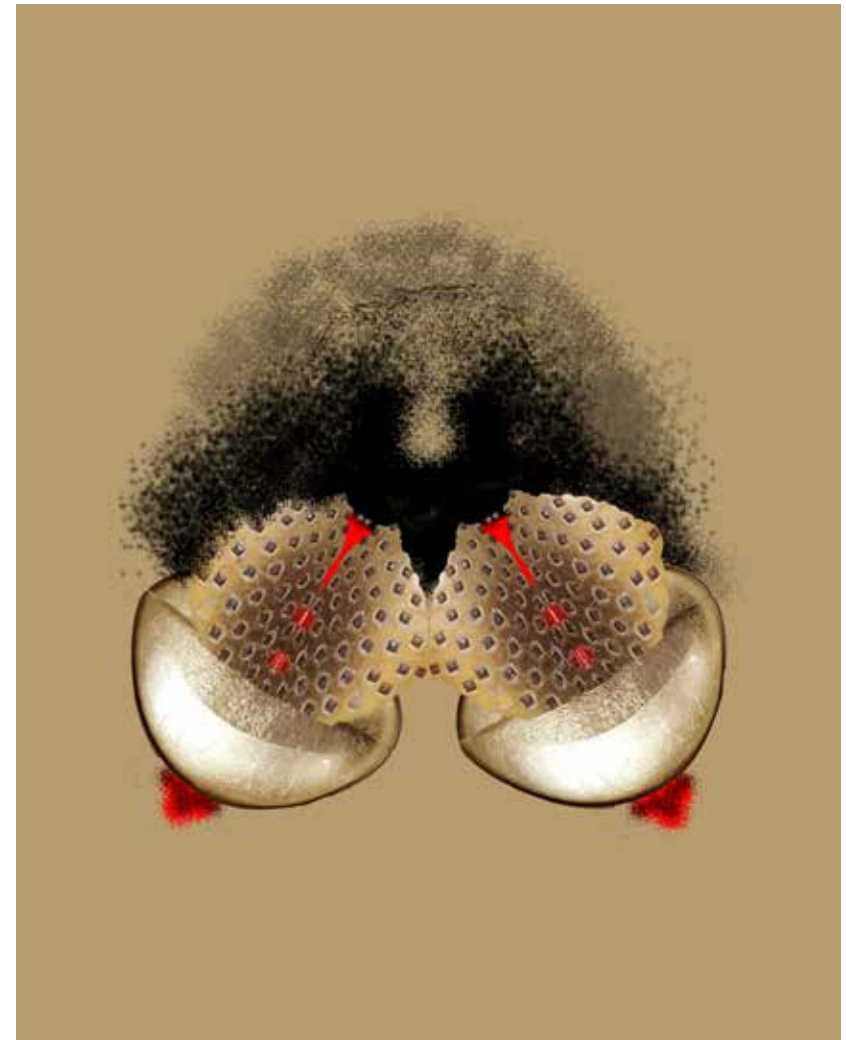
Akryl na plátne
Acrylic on canvas
150 x 180 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 7 000 – 8 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 6 000,- €

Emília Rigová
(1980)

Emília Rigová je vizuálna umelkyňa. Študovala na Fakulte výtvarných umení na Akadémii umení v Banskej Bystrici v sochárskom ateliéri, kde aj završila svoje doktorandské štúdium pod vedením doc. Juraj Sapara. Pre Rigovú je základným prvkom jej umeleckého jazyka objekt vo forme inštalácie alebo ako predstavenie, alebo aj zásah špecifický pre danú lokalitu. Ďalej sa vyjadruje prostredníctvom 2D rozhrania počítačovej grafiky, informovaného základmi klasickej maľby. Pokiaľ ide o obsah jej práce, skúma intersubjektív emócií pozmenených špecifickým sociálno-kultúrnym prostredím. Hlavnými témami jej diel sú kultúrne alebo spoločenské stereotypy, alter ego, rómska identita a psychologické tiene. Je laureátkou Ceny Oskara Čepana 2018 a laureátom Rómskeho ducha 2018.

Emília Rigová is a visual artist. She studied at the Faculty of Fine Arts at the Academy of Arts in Banská Bystrica in the Sculpture Studio, where she also completed her doctoral studies under the leadership of doc. Juraj Sapara. For Rigová, an object in the form of an installation or as a performance or a site-specific intervention is a basic element of her artistic language. Further, she expresses herself through 2D interface of computer graphics, informed by the fundamentals of classical painting. Concerning the content of her work, she explores intersubjective of emotions modified by a specific socio-cultural environment. The main themes of her works are cultural or social stereotypes, alter ego, Roma identity, and psychological shadows. She is a laureate of Oskar Čepan Award 2018 and a laureate of Roma Spirit 2018.

Emília Rigová (1980)

Choľamen bala / Zúrivé vlasy
Choľamen bala / Furious Hair
2016

Kombinovaná technika
Mixed media
100 × 70 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 – 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 700,- €

Boris Sirka
(1981)

Charakteristickým rysom tvorby Borisa Sirku je zvolený žáner, ktorého možnosti neustále objavuje a posúva do nových rovín. V jeho chápaní obrazu dominuje špecifická farba a plocha, vďaka ktorej sa dá jeho štýl maľby spoľahlivo „identifikovať.“ Počiatočnú výraznú farebnosť vo svojej tvorbe postupne umelo udržiaval len v naznačených akcentoch malých farebných plôch tmavého podkladu. V minulosti pakovane spracovával "temné" témy inšpirované literárnymi či filmovými predlohami, alebo (urbánnymi) legendami rôznych kultúr. Taktiež si požičiaval motívy z japonskej hororovej literatúry alebo pracoval s atmosférou viktoriánskych románov, inokedy sa zas dotýkal barokového zátišia v zmysle Vanitas. Neskôr sa postavy naivných komixových „animozvieratiek“ v jeho dielach menia na ľudské trosky s monochrómnou farebnosťou. Následne kontrast tmavých a neónových farieb vystriedala linka a takmer pastelová farebnosť. Maľovaná plocha je zrazu umlčaná a namiesto nej dominuje grafická lineárnosť. Sirka pracuje so staronovými umeleckými technikami, pri ktorých využíva tuš a pierko. Ako predobraz mu slúžia dobové rytiny a grafiky starých majstrov. Sirka pracuje v ohraničených, uzatvorených cykloch. Zmeny programu u Sirku znamenajú vždy striktný prechod z jednej fázy do druhej, náhlu zmenu vyjadrovania, nové myšlienky alebo novú tematickú oblasť.

Je absolventom Technickej univerzity v Košiciach ateliérov prof. Rudolfa Sikoru a Zbyňka Prokopa. Absolvoval aj stáž na Akadémii umení v Prahe v ateliéri prof. Michaela Bielického.

A characteristic feature of Boris Sirka's artwork is the chosen genre whose possibilities he constantly discovers and moves to the new level. Sirka's understanding of painting is dominated by specific color and surface, which makes his style easily "identifiable." The initial strong color scheme Sirka only artificially kept alive in suggested accents of small planes of color on dark background. He repeatedly works on "dark" topics in his paintings inspired by literature or film, as well as by the urban legends of various places and cultures. He often borrows the motives from Japanese horror literature or adopts the atmosphere of a Victorian novel. Another he touches the Baroque still life paintings in terms of the Vanitas. Later the characters of infantile "animoanimals" from comics transformed into broken men of vanishing hope and monochromatic color scheme. After that, the contrast of somber and fluorescent colors has been replaced by the line and an almost pastel color scheme. The painted line is suddenly muted and graphic linearity dominates instead. Sirka returns to the old and yet new artistic techniques, employing pen and ink. His work with lines relates to the historic origins which can be found in the period of engravings and graphics of old masters. Sirka works in limited and closed cycles. The changes of the author's artistic program always mean a strict transition from one phase to another, a sudden change of expression, the new ideas or a new thematic area.

Boris Sirka graduated from The Technical University of Košice, where he studied in the studios of prof. Rudolf Sikora and prof. Zbyněk Prokop. He also completed the internship at The Academy of Fine Arts in Prague in the studio of Michael Bielický.

Alexandra Kusá

Boris Sirka (1981)

Powers of Ten
2019

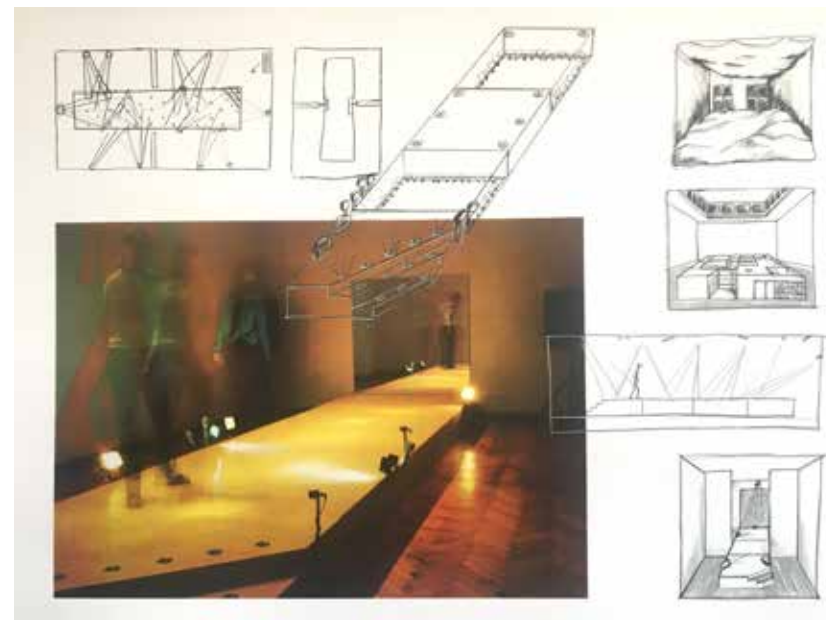
Akryl na plátne
Acrylic on canvas
150 x 140 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 3 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 700,- €

Ilona Németh
(1963)

Ilona Németh je umelkyňa, organizátorka a kurátorka na Slovensku a v Maďarsku. Je profesorkou na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, kde vedie Štúdio IN a Medzinárodný vzdelávací program Open Studio na Katedre intermédií. V roku 1986 absolvovala Maďarskú univerzitu umení a dizajnu na Katedre typografie a typografického umenia v Budapešti. V roku 2006 obhájila dizertačnú prácu na Maďarskej akadémii výtvarných umení v Budapešti. V roku 2008 získala Fulbrightovo štipendium na New York University v New Yorku. Rovnako obdržala niekoľko štipendií v zahraničných inštitúciách, ako je Maďarská akadémia v Ríme; Program AIR-Artist in Residence, Niederösterreich, Krems; Nadácia Bogliasco, Taliansko. Kým v deväťdesiatych rokoch sa jej práca sústreďovala najmä na politiku, inštalačné umenie a vizuálna nápaditosť, v raných rokoch nového tisícročia sa začala venovať umeniu vo verejnom priestore a sociálne angažovanému umeniu. Hlavnou charakteristikou jej tvorby do súčasnosti je otázka identity, vzťah medzi súkromnou históriou, politikou a ideológiou, otázky verejného priestoru a kontextový prístup. V roku 2001 vystavila svoju prácu s názvom Pozvanie na návštevu v pavilóne Českej a Slovenskej republiky na Benátskom bienále (spolu s Jiřím Surůvkom) a zúčastnila sa editovania Pražského bienále (2005, 2007, 2011). Od roku 1990 sa zúčastňuje širokej škály medzinárodných výstav.

Ilona Németh is an artist, organizer, and curator based in Slovakia and Hungary. She is a professor at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, leading Studio IN and International education program Open Studio at the Department of Intermedia. In 1986 she graduated from the Hungarian University of Arts and Design Department of Typography and Typographic Art, Budapest. In 2006 she defended her doctoral thesis at the Hungarian Academy of Fine Arts, Budapest. In 2008 she was Fulbright Scholar at New York University, New York. Last scholarships include Hungarian Academy in Rome (2010); AIR-Artist in Residence program, Niederösterreich, Krems (2012); The Bogliasco Foundation, Italy (2016). While in the nineties her artwork concentrated mostly on body politics, installation art, and visual pregnancy, starting with the early 2000's she has turned to public art and socially engaged artwork. The question of identity, the relationship between private history, politics and ideology, issues of the public space and a contextual approach are the main characteristics of her artwork up to the present. In 2001 Ilona Németh exhibited Invitation for a Visit in the Pavilion of the Czech and Slovak Republic at the Venice Biennial (with Jiří Surůvka) and she participated in editions of Prague Biennale (2005, 2007, 2011). Since 1990 she has participated in a wide range of international exhibitions.

19

Ilona Németh (1963)

Exhibition Room
2006

Sietotlač na papieri
Screen print on paper
100 × 70 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 – 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Ján Berger
(1944)

Bergerovi slúži maľba takmer ako alternatívny systém usporiadania sveta. Zvláštne, ako ňou dokáže abstrahovať ťažko uchopiteľnú predstavu o predmetnej realite, ale aj o vlastnom vnímaní univerza. Nie je to „iba“ reprezentácia ako odraz objektívnej skutočnosti, ale ani čisto subjektívna ilúzia – skôr akýsi šifrovaný vizuálny archív. Systém transformácie rozvíja Berger paralelne popri realite – miestami ju čitateľne reflektuje, inde zasa posúva a rozostiera. A práve táto kombinácia fantázie a reality – miešanie dvoch zorných polí – je umelcovou odpoveďou na otázku ako maľovať, aby sa tušené stalo uveriteľným. Bergerova maľba práve preto nie je prostou interpretáciou skutočnosti ani jej triviálnym zmrazením. Je vizuálnym „posunom“ – najčastejšie zmnožením, znásobením, ale miestami aj čistým extraktom.

Maľba, resp. jej proces sa v Bergerovom prevedení javí ako zvláštny spôsob poznávania – cítenia a videnia, ktorý je sám osebe dôležitejší ako vlastný akt tvorby. Samotný proces či – ako hovorí sám autor – zrenie témy má prednosť pred konkrétnym výsledkom. Obsedantné, najmä v neskorších rokoch, premaľovávanie existujúcich stavov (intervencie do hotového organizmu) to potvrdzuje. Motívy narastajú priberaním – Berger má jednoducho v povahe dopovedávať. Súvisí to s potrebou zmieriť sa s tým, čo vidí (väčšinou pridáva...), ale možno aj s istou osobnou predispozíciou – neschopnosťou obstať v blízkosti stredu, s nutkavou akumuláciou obrazov a vizuálnych stôp, s trvalým horror vacui...

Painting has served Berger almost as an alternative system of ordering the world. He has an extraordinary ability to abstract a subtle idea of objective reality and also of his own perception of the universe. His painting is not a “only” representation as a reflection of objective reality, nor it is a subjective illusion, rather it is a kind of encrypted visual archive. It is a system of transformation of the real, developing in parallel alongside reality, which he identifiably reflects in places, and again elsewhere displaces and expands. And precisely this combination of reality and fantasy, this mingling of two visual fields, is Berger’s answer to the question of how to paint so that what he apprehends may become credible. Berger’s painting is therefore not a simple interpretation, nor a trivial freezing of reality. It is a visual “shift”, most frequently of magnitudes, an amplification, but in places also a pure extract.

Painting or its process, as Berger presents it, appears as a peculiar mode of knowing/feeling and seeing, which in itself is more important than the specific act of creation. The very process of sighting the theme, to use the artist’s own term, has priority over the concrete result. His repainting of existing finished works (interventions in a viable organism), which especially in his later years has become obsessive, confirms this. Motifs proliferate by addition; it is simply in Berger’s nature to say things more completely. This is connected with his need to take account of what he sees (mostly he adds it on...) but perhaps there is also a certain personal predisposition: an inability to hold out anywhere close to the center, a compulsive accumulation of paintings and visual traces, an abiding horror vacui...

Nina Gažovičová

20

Ján Berger (1944)

V ráme
In the Frame
2018

Gvaš na papieri
Gouache on paper
50 x 64,5 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,-
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 800,-

Milan Tittel
(1966)

Milan Tittel absolvoval klasické sochárske školenie, vo svojej mediálne nevyhranej tvorbe však dlhodobo využíva široké spektrum postkonceptuálnych tendencií, pracuje v oblasti objektu, sochy, inštalácie, videa, fotografie, akcie a performancie. Po väčšinu svojej umeleckej kariéry bol úzko spojený s Matejom Gavulom, s ktorým vytvoril tandemovú skupinu XYZ. Pre ich spoluprácu ostalo charakteristické voľné narábanie so širokým spektrom médií, najmä však s fotografiou a videom. Druhý digitálny záznam nebol „len“ dokumentáciou – vždy bol spojený so zachytením konkrétnej situácie, priestoru či (nájdenej) najčastejšie v kontexte sochárskej disciplíny. V ich nenápadných gestách a akciách na rozhraní skutočnosti, ktoré nenásilne aktivovali kolektívne vnímanie zážitku môžeme čítať nepriame odkazy na kultúrne situácie Júliusa Kollera či iných domácich predstaviteľov konceptuálneho umenia. Vo svojej individuálnej praxi sa Milan Tittel dlhodobo vracia k médiu sochy, stratégie, ktoré využíva, sú prirodzene vzdialené jej klasickému ponímaniu. Jeho umelecký systém podryva tradíciu duchampovského ready-made-u s charakteristickou jednoduchosťou. Záujem o každodenné predmety osciluje medzi krehkým vizuálnym svedectvom s vtípnym komentovaním, pričom výsledkom je uchovanie pozmenenej skutočnosti vo forme umeleckej interpretácie.

Od roku 1980 do 1984 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave, od roku 1987 do roku 1993 na Katedre sochárstva na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave u prof. J. Kulicha, J. Hoffstadtera a Vladimíra Havrila.

Originally trained as a sculptor, Milan Tittel uses different media, employing post-conceptual tendencies – he works in the field of object, sculpture, installation, video, photography and performance. For the main part of his artistic career, he was closely bound with Matej Gavula, with whom he formed a tandem – group XYZ. Their collaborative effort has been marked by the free employment of a broad range of media, especially photography and video. The secondary digital record was not “merely” documentation: at all times it was associated with capturing the specific situation, space or (found) object, most often in the context of sculpture. In their unobtrusive gestures and actions on the frontiers of reality, quietly activating a collective perception of a given experience, we may read indirect references to Július Koller’s cultural situations or to other Slovak representatives of conceptual art. In his individual praxis Milan Tittel has reverted long-term to the medium of sculpture, though the strategies he uses are naturally remote from the classical conception. His artistic system, characteristically simple, undermines the tradition of Duchamp-style ready-made. Tittel’s interest in everyday objects oscillates between a fragile visual testimony and a witty commentary; what results is the preservation of altered reality in the form of artistic interpretation.

From 1980 to 1984 studied at the Secondary School of Applied Arts in Bratislava, from 1987 to 1993 at the Department of Sculpture of the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, under Prof. J. Kulich, J. Hoffstadter and Vladimír Havrilla.

Nina Gažovičová

21

Milan Tittel (1966)

Dunaj
Danube
2015

Tlač na papieri
Print on paper
42 x 59 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 600 – 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Vladimír Havrilla je jednou z najvýraznejších postáv slovenského intermediálneho umenia. V rokoch 1962-68 študoval sochárstvo na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Od šesťdesiatych rokov sa jeho tvorba rozvíjala v intermediálnej rozmanitosti – v sochárstve, filme, maľbe, kresbe a počítačovej grafike. V celej doterajšej tvorbe autor zaujato kombinuje reálne maliarske gesto s technologickým, počítačovým: „...od roku 1997 sa počítačová grafika a modelovanie stávajú základom autorovej tvorby. Nejde pritom len o modelovanie figúr a narábanie s obrazom a jeho animáciou, a rozprávanie poviedok, ale aj o zvláštny, pre Havrilla podstatný aspekt nehmotnosti tohto virtuálneho sveta: stlačením gombíka tento svet zmizne, nastane to, čo symbolicky nájdeme v skle, vode, svetle alebo v bielej farbe – „absolútna čistota“. (Daniel Brozman). Vladimír Havrilla je už dlhé roky kultovou osobnosťou alternatívneho umenia. Jeho tvorba bola a je známa viac zasvätencom, než širšej kultúrnej verejnosti. Nedávno sa však dočkala zaslúženého spoločenského docenenia – Slovenská národná galéria usporiadala retrospektívnu výstavu umelca.

Vladimír Havrilla is one of the most prominent figures of Slovak intermedia art. In 1962-68 he studied sculpture at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. Since the 1960s, his artwork has evolved according to the spirit of intermedia diversity – in sculpture, film, painting, drawing and computer graphics. Throughout his artwork, the author has been interestedly combining a real painting gesture with technological and the computer-based: "...since 1997, computer graphics and designing have become the basis of the author's work. It is not only about designing figures and manipulating with images and animations, but also telling stories, and also a special aspect important for Havrilla, which is an aspect of the immateriality of this virtual world: pressing the button will make this world disappear. It occurs what will be symbolically found in glass, water, light or in white color - "absolute purity." (Daniel Brozman). For many years, Vladimír Havrilla has been a cult personality of alternative art. His artwork was and is known more to the initiates than to the wider cultural public. Recently, however, it received a well-deserved social appreciation - the Slovak National Gallery organized a retrospective exhibition of the artist.

Vladimír Havrilla (1943)

U Pollocka 1952
At Pollock's 1952
2014

Umelá inteligencia, digitálna tlač na plátne, epoxy 1200
Artificial intelligence, digital print on canvas, epoxy 1200
100 × 100 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 500,- €

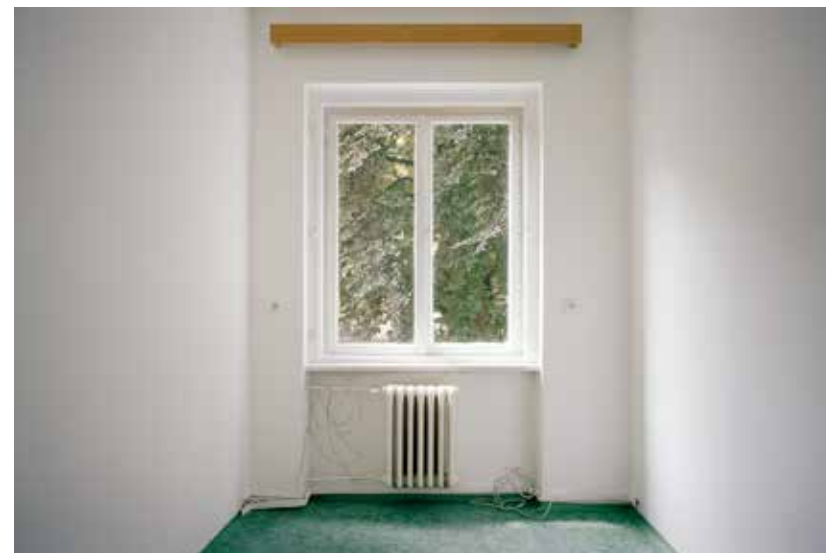
Ján Kekeli
(1984)

Ján Kekeli patrí medzi najvýraznejších predstaviteľov súčasnej generácie slovenských fotografův. Už počas štúdií na Katedre fotografie a nových médií na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave zaujal viacerými projektmi. Začínal s klasickým čiernobielym dokumentom, neskôr sa priklonil k výtvarnej fotografii, aby oba prístupy do istej miery prepočil v téme krajiny, ktorou sa začal intenzívnejšie zaoberať na magisterskom štúdiu. Jej spracovanie vyvrcholilo diplomovou prácou s názvom Obrazy krajiny.

Ján Kekeli je absolventom bratislavskej Vysoké školy výtvarných umení, kde v rokoch 2006-2012 študoval v Ateliéri fotografie pod vedením Filipa Vanča. V roku 2009 absolvoval študijný pobyt na Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Poľsko. Neskôr nastúpil na doktorandské štúdium do ateliéru Ľuba Stacha, ktoré má aktuálne prerušené. Má za sebou niekoľko samostatných výstav na Slovensku i v zahraničí: Krátka slučka, Galerie města Třince (2017), God is unemployed, Beastro, Bratislava (2016), Medzi (s Petrom Fabom) Galerie Nevan Contempo, Praha; Kamenná záhrada, galéria Photoport, Bratislava, (2014); V krajine, Slovenský inštitút, Varšava, Poľsko (2013).

Ján Kekeli is one of the most prominent representatives of the present generation of Slovak photographers. During his studies at the Department of Photography and New Media at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava he impressed with several projects. He started with a classic black-and-white document, and later he leaned towards fine art photography to link the two approaches in the country theme, which he began to study more intensively in the later years of his studies. Its processing culminated in a diploma thesis entitled Images of the Landscape.

Ján Kekeli studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, where he studied at the Photography Studio of Filip Vančo. In 2009 he completed a study stay at the University of Fine Arts in Poznań, Poland. Later he started his doctoral studies in the studio of Ľubomír Stacho which is currently suspended. Kekeli has had several solo exhibitions in Slovakia and abroad: Short Loop, City Gallery Třinec (2017), God is unemployed, Beastro, Bratislava (2016), Between (with Peter Fab) Nevan Contempo Gallery, Prague; Stone Garden, Photoport Gallery, Bratislava, (2014); In the country, Slovak Institute, Warsaw, Poland (2013).

23

Ján Kekeli (1984)

Bez názvu, z cyklu Život sa skladá z nepatrných dotykův osamotenía
Untitled, From the Life is Made of Slight Touches of Loneliness Series
2010

Farebná fotografia na dibonde, ed. 1/4
Color photography on Dibond, ed. 1/4
120 × 170 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 6 000 – 8 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 6 000,- €

Imre Bak
(1939)

Imre Bak je popredný umelec generácie Iparterv, ktorého maliarska tvorba bola definovaná takmer od samého začiatku geometrickou perspektívou spojenou s americkým hard edge prístupom. Jeho diela zo šesťdesiatych rokov minulého storočia súvisia s tendenciou post-maliarskej abstrakcie a súčasne reflektujú fenomén západoeurópskeho aj amerického umenia, rovnako však aj maďarské tradície modernizmu. V 70. rokoch minulého storočia na krátky čas prestal maľovať a zameral sa skôr na tvorbu konceptuálnych diel, ktoré sa často zaoberali otázkami týkajúce sa sémantiky. V polovici 70. rokov sa však opäť vrátil k maľbe. Vytvoril akúsi syntézu svojich predchádzajúcich hard edge diel spolu s dielami z konceptuálneho obdobia. Vyvinul nový postkonceptuálne orientovaný vizuálny jazyk maľby. Preskúmal povahu obrazového zobrazenia, pričom zachoval formálnu redukciu geometrickej abstrakcie, po ktorej na začiatku osemdesiatych rokov prehodnotil svoje predtým položené otázky, v čase keď vyvodil svoje závery týkajúce sa postmodernej situácie. V týchto obrazoch nie sú z veľkej časti základnými prvkami kompozície jednoduché geometrické tvary, ale skôr zložité formy, ktoré podnecujú figurálne asociácie. Povrchy obrazov sú takmer úplne vyplnené tyčovitými divíziami, ozdobnými dekoratívnymi motívmi a formami inšpirujúce kultúrno-historické združenia.

Imre Bak is a prominent artist of the Iparterv generation, whose oeuvre as a painter has been defined almost from the very beginning by a geometric perspective linked to the American hard-edge approach. His works from the 1960s have ties to the tendencies of post-painterly abstraction, simultaneously reflecting on the phenomena of both Western European and American art, as well as the Hungarian traditions of modernism. In the 1970s, he stopped painting for a brief time and focused on creating conceptual works, which often explored questions relating to semantics. In the mid '70s, however, he once again returned to painting; almost as a synthesis, as it were, of his earlier hard-edge works and his conceptual period, he developed a new postconceptually oriented visual language of painting. He examined the nature of image-based representation while retaining the formal reductionism of geometric abstraction, after which, in the early 1980s, having drawn his conclusions regarding the postmodern condition, he reconsidered his previously raised questions. In these paintings, the basic elements of the composition, for the most part, are not simple geometric shapes, but complex forms prompting figural associations. The surfaces of the paintings are almost completely filled with stick-like divisions, ornamental decorative motifs, and forms inspiring cultural-historical associations.

Dávid Fehér

Imre Bak (1939)

Geometrická Kaligrafia III.
Geometric Calligraphy III.
1982

Sietotlač a tempera na kartóne
Screenprint and tempera on cardboard
70 × 50 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 10 000 – 12 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 5 000,- €

Magda Stanová
(1981)

Štúdium fotografie na bratislavskej Vysokej škole výtvarných umení bolo pre Magdu Stanovú len východiskovým bodom k ďalším štúdiám iných umeleckých odborov na viacerých prestížnych univerzitách (v Zürichu, San Franciscu, Benátkach, Prahe). S médiom fotografie sa teoreticky rozlúčila a vysporiadala zároveň prvou zo svojich magisterských prác V tieni fotografie. Svoj záujem o analytický prieskum tohto média čoskoro začala realizovať prostredníctvom médií úplne odlišných. Vedľa textu potom väčšinou v kresbe, v ktorej pre seba objavila špecificky úspornú polohu, umožňujúci v skratke vyjadriť inokedy kostrbaté teoretické koncepty. Podobnú kombináciu prostých kresieb a ručne vpísaných slovných vyjadrení využila aj pri knihe s už trochu odstrašujúcejším názvom Algoritmy v umení, ktorou však veľmi prístupnou formou a hladko vplávala do ešte hlbších kunsthistorických vôd. Tento hybridný útvar knihy umenovedných esejí s kresbičkami či dokonca komiksovými stripmi pripomína detskú investigatívu – autorka sa pýta a hľadá odpovede na samé podstatné otázky. Dôslednosť reťaziacich sa prečo dáva vzniknúť komplexnejším, sústredeným, dlhšie sa rodiacim dielam. Tvoriť v prípade Magdy Stanovej znamená najmä myslieť a keďže pred diváka predkladá až svoje utriedené myšlienky, ktoré sa vyznačujú originálnym a uceleným uhlom pohľadu, neobťažuje nadprodukciou.

The study of photography at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava was only a starting point for Magda Stanová to study other art fields at several prestigious universities (in Zurich, San Francisco, Venice, Prague). Theoretically, she said goodbye to the medium of photography at the time when she was working on her first master's thesis with the title of the Shadow of Photography. She soon began to realize her interest in analytical research of this medium through completely different media. She is working with texts, but most of the time with drawing in which she discovered a specifically economical position for herself, allowing to briefly express greedy theoretical concepts. She used a similar combination of simple drawings and handwritten verbal expressions in a book with the title of Algorithms in Art. The book is written in a very accessible form and allows to the author smoothly flowing into even deeper art historical waters. This hybrid feature of a book of art essays with drawings or even comic strips reminds a child of the investigation - the author asks and seeks answers to the very essential questions. The consistency gives rise to more complex, focused, longer-born works. To work on artworks in the case of Magda Stanová means thinking, and since she presents her sorted thoughts before the viewer, which are characterized by an original and comprehensive point of view. She does not bother with overproduction.

Magda Stanová (1981)

Ocitli sa ľudia v takejto konštelácii niekedy pred tým, ako bola objavená fotografia?
Did people ever find themselves in this kind of constellation before photography was invented?
2008

Litografia na papieri, 4/20
Lithography on paper, 4/20
33 × 26,7 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 200 – 300,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 100,- €

Ján Vasilko
(1979)

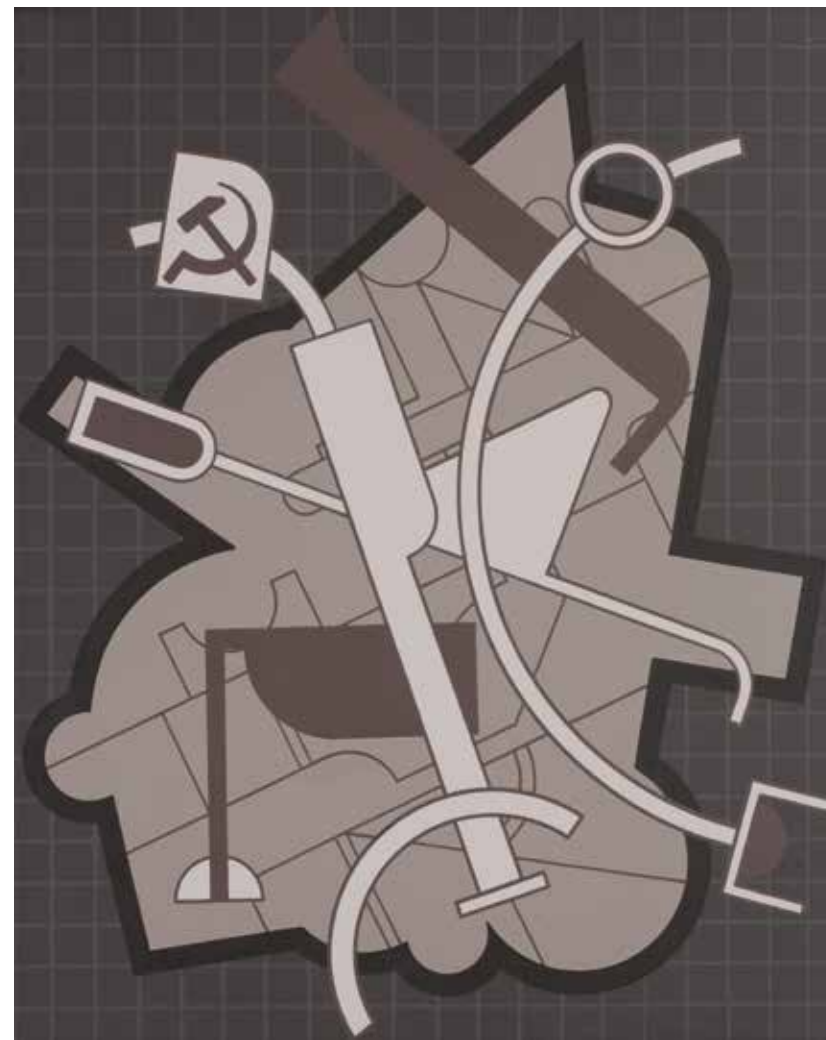
Ján Vasilko sa svojou tvorbou už dávnejšie etabloval na domácej scéne ako vyznávač boja proti logike sveta. Túto pozíciu dôsledne potvrdzuje ortodoxným programom, ktorý ešte v čase štúdií naoko prísne ukotvil v plošnej geometrickej abstrakcii. Jeho dokonalé lineárne štruktúry však neostávajú v rovine nudnej exhibície. Zdanlivo prázdne estetické autor zámerné atomizuje ku geometrii takmer protichodnou, grotesknou epikou a absurditou inscenovaných dejov. Znie to nelogicky, ale forma Vasilkových diel sa bije s ich obsahom v nečakanej harmónii. Umelec pritom svoje maľby nikdy nekonštruuje jednorázovo. Jedna, (v preklade) prvá verzia ho neuspokojuje, naopak, v snahe o dosiahnutie dokonalosti, analytickou meditáciou dospieva k viacerým variantom, ktoré v sériách precizuje ďalej.

Patrí k úspešným predstaviteľom prvej generácie absolventov ateliérov prof. Rudolfa Sikoru a prof. Adama Szentpéteryho na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach. Rovnako študoval aj v ateliéri prof. Daniela Fischera na Vysokéj škole výtvarných umení v Bratislave a na Akadémii výtvarných umení v Prahe v ateliéri prof. Vladimíra Skrepla. Kultivovaným prejavom svojej geometrickej abstrahovanej, i keď naratívnej maľby nadviazal na tvorbu svojich pedagógov. Rovnako sa inšpiroval a posunul ďalej dedičstvo historických avantgárd, najmä dadaizmus, futurizmus, a ruský konstruktivizmus. Odvodil z nich hlbšie významy inštrumentalizácie ľudského tela ako stroja či súboru nástrojov, náhodných stretnutí súčiastok a rozličných obrazov, hybridných krížení organických a anorganických „figúr.“

Ján Vasilko has established himself on the Slovak art scene as a confessor of the fight against the logic of the world. This position is consistently confirmed by the orthodox program, which he still at the time of his studies strictly anchored in the surface of geometric abstraction. His perfect linear structures, however, do not remain at the level of a boring exhibition. The author intentionally atomizes the seemingly empty aesthetic, with almost contradictory, grotesque epic and absurdity of the staged-managed storylines. It sounds illogical, but the form of Vasilko's artworks beats their content in unexpected harmony. At the same time, the artist never constructs his paintings in one shot. One, (according to the translation), the first version does not satisfy him, by contrast, the analytical meditation comes to the several variants, which in the series further elaborates, in the pursuit of perfection.

Ján Vasilko is one of the most successful representatives of the first generation of graduates of the studio prof. Rudolf Sikora and prof. Adam Szentpétery at the Faculty of Arts of the Technical University of Košice. He also studied in the studio of prof. Daniel Fischer at the Academy of Fine Arts in Bratislava and the Academy of Fine Arts in Prague in the studio of prof. Vladimír Skrepl. Following the footsteps of his professors, he explored a less strictly formalist version of geometric abstraction. He was also inspired by the legacy of historical avant-gardes, especially Dadaism, Futurism, and Russian Constructivism, which he in his own way moved forward. Here he found the inspiration for his method of seeing the human body as a machine, a random set of part, accessories and gadgets. He created a hybrid between organic "figures" using the industrial landscape as a background.

Nina Gažovičová

Ján Vasilko (1979)

Kazačok Dancer
2016

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
59 x 40 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 800 – 2 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Ivan Csudai
(1959)

Začiatky Csudaiovej tvorby sú späté s nástupom tzv. postmodernej generácie, teda s mladou, divokou a charakteristicky expresívnou maľbou. V neskoršom období sa v jeho diele dostáva do popredia jednoduchý motív - redukovaný znak. Expresivita Csudaiovho maliarskeho rukopisu ustúpila pred čistotou a poriadkom. Autor pracuje s predlohami vybratými zo starej encyklopédie, ktoré mutuje počítač a on sám neskôr precízne maľuje a maliarsky spracúva. Napriek spomínaným zmenám je Csudaiov prejav kontinuálny a autor patrí k najzásadnejším zjavom slovenskej maľby – dnes preto patrí k stáliciam slovenskej maliarskej scény.

Aj keď sa Csudaiove obrazy na prvý pohľad javia ako sofistikovaná a rafinovaná hra s prostriedkami maľby, neosobným jazykom predlohy, v ktorej nie je nič ponechané na náhodu, sám autor hovorí: „umelec nikdy nevie, ako to dopadne, ale výsledok, nech je akýkoľvek, mu za to vzrušenie stojí. Je to hra. Jej zmysel spočíva vo výbere adekvátnej a zároveň aktuálnej formy výrazu. Mojou povinnosťou je totiž cítiť okolie ako živý a rôznorodý organizmus. To nie je obmedzenie, ale schopnosť spoznať situáciu, v ktorej by mal byť umelec pohotový...“. Ivan Csudai približne každé dva roky predstaví verejnosti novú sériu malieb. Na začiatku deväťdesiatych rokov to bolo *Mysticum*, pokračoval geometrizujúcou sériou *24 hodín*, neskôr prišiel objektový *Velvet*, nasledovali maliarske cykly *9 Easy pieces*, *Half*, *Traja z pekného páru* (spoločné maľby s Lacom Terenom a Stanislavom Divišom), *Rok medveďa*, *Evolution*, a *Nové obrazy*. Je zastúpený v slovenských i zahraničných výtvarných zbierkach. Od 1995 pôsobí na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, od 2001 vedie IV. maliarsky ateliér.

The beginnings of the artwork of Ivan Csudai are connected with the entry of the so-called postmodern generation, so with the young, wild and characteristic expressive painting. Later in his work, a simple motif reduced to the character comes to the fore. The expressivity of Csudai's handwriting retreated from cleanliness and order. The author works with the originals from an old encyclopedia, which mutates with the computer programs and later by himself he paints precisely. Despite the above-mentioned changes, Csudai's expression is continuous and the author is one of the most important manifestations of Slovak painting - today he is one of the stars of the Slovak painter's scene. He is represented in Slovak and foreign art collections.

Although Csudai's paintings, at first sight, appear to be like a sophisticated and refined play with the means of painting, the impersonal language of the model in which nothing is left to coincidence, the author himself says: "the artist never knows how it will turn out, the excitement is worth it. It's a game. Its purpose is to choose an appropriate and current form of expression. It is my duty to feel the surroundings as a living and diverse organism. This is not a limitation, but the ability to recognize a situation in which an artist should be ready" Ivan Csudai will present a new series of paintings to the public approximately every two years. In the early 1990s it was *Mysticum*, followed by a 24-hour geometrical series, later came the *Velvet Object*, followed by painting cycles of *9 Easy pieces*, *Half*, *Three of a Pretty Couple* (joint paintings with Lac Teren and Stanislav Diviš), *Bear Year*, *Evolution*, and *New pictures*. Since 1995 he has been working at Academy of Arts and Design in Bratislava, since 2001 he has been leading the IV. studio of painting.

Ivan Csudai (1959)

Rozdiely
Differences
2018

Akryl na plátne
Acrylic on canvas
35 x 35 cm

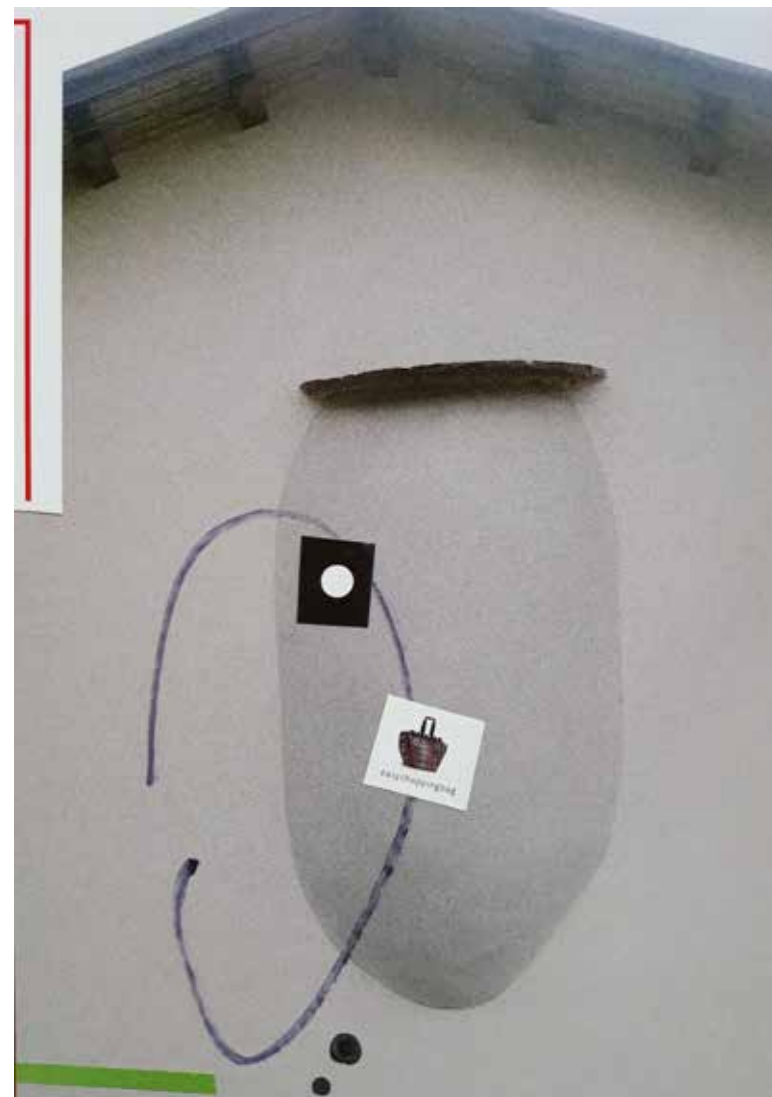
Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 - 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Jiří Kovanda
(1953)

Jiří Kovanda je český umělec, narozený v Praze, který je mezinárodně známý už od skorých 90. let. Důležitou součástí jeho tvorby je učení (Akademie výtvarných umění v Praze a Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem). Pravidelně vystavuje v prestižních světových institucích a přehlídkách, např. Secession ve Vídni, Reina Sofia v Madridě, Tate Modern London, São Paulo Biennial 2012, Documenta 12. Mezinárodní zájem vzbudily jeho akce a intervence ze 70. a 80. let 20. století, které se staly součástí zásadních projektů mapujících a začleňujících umění bývalého východního bloku zpět do mezinárodních souvislostí (East Art Map, Body and the East, Parallel Actions). Jeho minimalistické akce a intervence umístěné do veřejného nebo privátního prostředí se zakládají na podrobné scenerii a lze je označit za výjevy běžných věcí. Díla jsou obvykle subtilní, téměř nezbadatelná, a do značné míry se liší od starších aktivit české větve hnutí Fluxus nebo prací jeho současníků. Koláž je prostředkem, který Kovanda využívá nepřetržitě od počátečních fází své umělecké činnosti v 70. letech. Velmi dobře znázorňuje hlavní ideu jeho metodologie, tedy přenést poselství prostřednictvím minimálního počtu kroků. V prosté a přehledné kombinaci několika výřezů se už od akcí v 70. letech nese v jeho dílech většina politického obsahu, přičemž si dílo zachovává vysokou estetickou hodnotu. Později se jeho koláže soustředí spíše na institucionální kritiku a sebereflexi, i když kritiku rozhodně nelze považovat za Kovandovu strategii. Od poloviny 80. let se pod vlivem postmoderny věnoval kresbě a malbě a později objektu, které posunul do současné polohy přechodnosti, pomíjivosti a kutilství. Je zastoupen galeriemi gb agency Paris, Krobath a Andrew Kreps Gallery a SVIT Gallery v Praze.

Jiří Kovanda is a Czech artist born 1953 in Prague, who is internationally active since the late 90s. An important part of his practice is teaching (Academy of Fine Arts in Prague and the Faculty of Art and Design of the Jan Evangelista Purkyně University in Ústí nad Labem). He is regularly exhibited at prestigious institutions and shows around the world, e.g. Secession in Vienna, Reina Sofia in Madrid, Tate Modern London, São Paulo Biennial 2012, and Documenta 12. He received recognition on the global art scene with his events and interventions from the 70s and 80s, which were featured in projects charting and incorporating the art of the former Eastern bloc back into an international context (East Art Map, Body and the East, Parallel Actions). His minimalist actions and interventions placed in the public or private environment were based on a detailed scenario and might be referred to as protocols of a general record. They were often so subtle they were almost imperceptible and differ significantly from older Czech Fluxus activities or of his contemporaries. Collage is a medium which Kovanda uses continuously from a very early stage of his work in the 70's. It shows very well the main idea of his methodology, which is to use minimum steps in order to transmit the message. Simple and easy looking combination of few cut outs bears since the actions from the 70's the most political content in his work, while not giving up a high esthetical value. Lately, his collages pay attention to sort of institutional criticism and self-criticism, even though criticism is not Kovanda's strategy at all. From the mid-80s under the influence of postmodernism Kovanda devoted himself to drawing and painting, collage, and later the object. He is represented by the gb agency Paris, Krobath and Andrew Kreps Gallery and SVIT Gallery Prague.

Edith Jeřábková

Jiří Kovanda (1953)

Koláž 3
Collage 3
2017

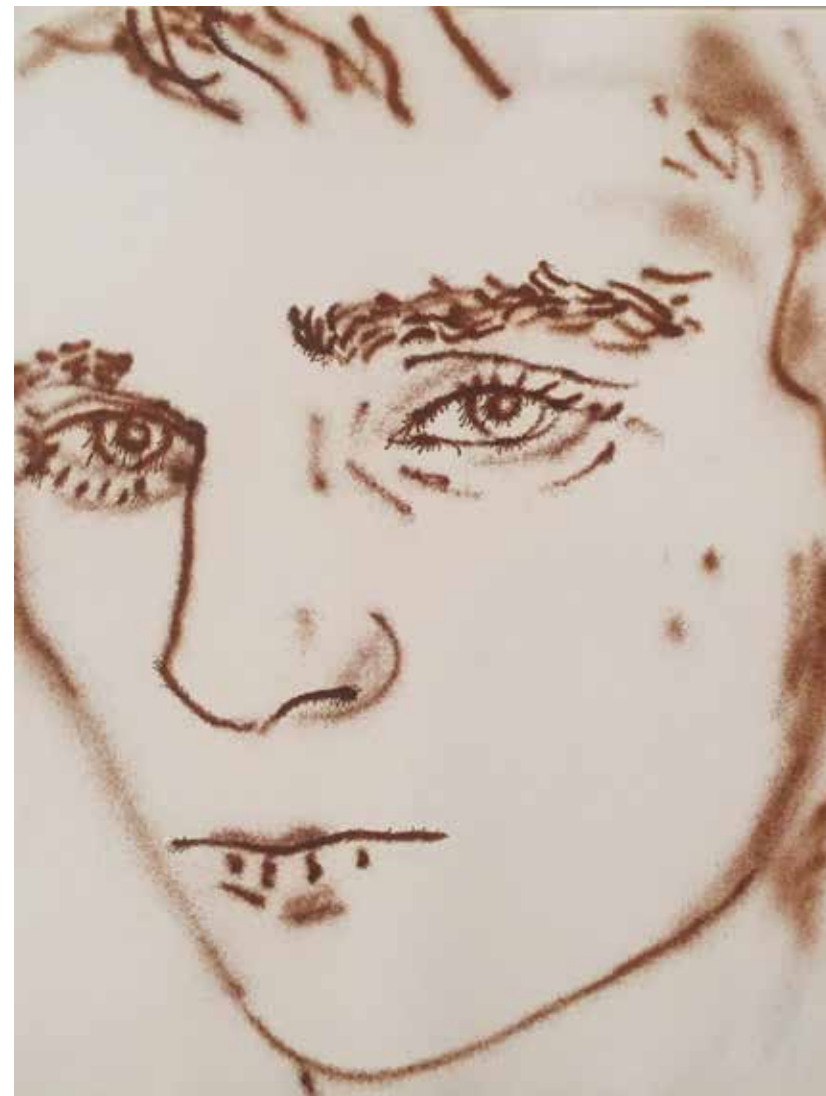
Koláž na papieri
Collage on paper
21 x 14,8 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 - 2 000,- €
Vyvolávací cena / Starting price: 900,- €

Svetlana Fialová
(1985)

Svetlana Fialová má osobitý kresliarsky jazyk, blízky komiksovej kresbe. Pracuje najmä s figurálnymi motívmi, uprednostňuje zobrazovanie ľudských typov, bizarných bytostí a podivných situácií. Kresbou sprostredkováva osobné zážitky, ale aj inšpirácie z internetových stránok (úchylárium na kyberia.sk, libimseti.cz, rotten.com, zvraceny.cz...) a vysielania komerčných televízií. Pre jej tvorbu je charakteristické popieranie tradičnej perspektívy. S kreslenými motívmi pracuje ako s textom - ukladá ich na seba, vrství, zmenšuje a zväčšuje, podriaďuje ich potrebám vlastnej výpovede. Pracuje s obyčajným guľôčkovým perom alebo aj veľkoformátovým linorytom v kombinácii s akrylom a sprejom. Žije a tvorí v Londýne a Košiciach. Svetlana Fialová je absolventkou Fakulty umení na Technickej univerzite v Košiciach a pražskej Akadémie umenia v ateliéri Vladimíra Skrepla. V roku 2015 absolvovala doktorandské štúdium na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri prof. Daniela Fischera. V roku 2013 sa stala laureátkou prestížnej britskej ceny za kresbu Jerwood Drawing Prize.

Svetlana Fialová has a distinctive drawing language, close to comics. She works mainly with figural motives, and she prefers depiction of human types, bizarre beings and strange situations. By drawing she mediates her personal experiences as well as inspirations from websites (perversion at kyberia.sk, libimseti.cz, rotten.com, zvraceny.cz ...) and commercial television broadcasts. Her artwork is characterized by a negation of the traditional perspective. She works with cartoon motives just like with the text - she layers them on top of each other, shrinks and enlarges them, subordinating them to the needs of her own statement. She works with an ordinary pen or even with a large format linocut in combination with acryl and spray. He lives and works in London and Košice. Svetlana Fialová graduated from Faculty of Arts at the Technical University in Košice and the Academy of Arts in Prague in the studio of Vladimír Skrepl. In 2015 she graduated from the University of Fine Arts in Bratislava in the studio of prof. Daniel Fischer, where she finished her doctoral degree. In 2013, she was awarded the prestigious Jerwood Drawing Prize for her drawing.

Svetlana Fialová (1985)

Masker
2015

Airbrush na papieri
Airbrush on paper
65 x 50 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 700 - 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Ústrednou témou tvorby Martina Vongreja je problematika ľudského vedomia. Práve jeho skúmaniu a interpretácii, možnostiam, či skôr nemožnostiam vnímania a videnia sa Vongrej venuje prostredníctvom komplexných priestorových kompozícií, v ktorých kombinuje popri textových záznamoch a objektoch aj fotografiu, kresbu a maľbu. Otvorene priznáva, že jeho tvorba je výsledkom záujmu o konceptuálne umenie, zvlášť o dielo Stana Filka. Hoci Vongrejova tvorba predstavuje jednu z dráh kontinuity konceptuálneho umenia, jeho vlastná predstava vedomia je úzko spätá s vnútornou kvalitou umeleckého diela. Vongrej však cez vizuálne chápanie sveta dospel k určitým hraničným bodom vnímania. Práve tieto limity vníma ako určité vedomé symboly, ktoré umožňujú prehĺbenie vnímania do ďalšej úrovne. Procesy náročné na pochopenie (opakovanie vo význame neviditeľnosti, nekonečný pohyb, prítomné v neprítomnosti, rovnaké v rozmanitosti, vzťah časti k celku) sa v jeho systéme stretávajú s jednoduchými prírodnými princípmi. Mikro- a makrosvet ako ľubovoľné usporiadanie rovnocenných častíc (vtáky na oblohe, odlesky na stene, svetlá panelových domov, kvety na lúke, žuvačky na ulici, hviezdy, galaxie...). Vongrej systematickou analýzou vizuálneho vnímania smeruje k univerzálnemu komunikačnému systému, v ktorom zdôrazňuje rovnocennosť medzi videným (viditeľný priestor) a vnímaným (mysliteľný priestor), systematickým a intuitívnym, pozorovaním a koncentráciou, nemožnosťou a trvaním.

The central theme in Martin Vongrej's work is the issue of human consciousness. To examine and interpret it, to find the possibilities or rather impossibilities of perceiving and seeing it: this is what Vongrej is engaged in, using complex spatial compositions in which he combines photography, drawing and painting with textual records and objects. He acknowledges that his work results from his interest in conceptual art, notably that of Stano Filko. Although Vongrej's work represents one of the tracks of continuity of conceptual art, his own idea of consciousness is closely linked with the inner quality of the artwork. Nonetheless, through a visual understanding of the world, Vongrej has reached certain limit points of perception. He perceives these limits as definite conscious symbols, which make it possible for a perception that becomes more profound to reach a further level. Processes that make exacting demands on comprehension (the recurring significance of invisibility, endless movement, presence in absence, likeness in diversity, the relation of part to whole) meet in his system with simple natural principles. The micro- and macro-world as an arbitrary arrangement of equivalent particles (birds in the sky, reflections on the wall, lights of high-rise apartment houses, flowers in a meadow, chewing gum blobs on the street, stars, galaxies...). Via a systematic analysis of visual art, Vongrej tends towards a universal communication the system, where he emphasizes the equivalence between the seen (visible space) and the perceived (thinkable space), the systematic and the intuitive, observation and concentration, impossibility and duration.

Nina Gažovičová

Martin Vongrej (1986)

Opakovanie v zmysle neviditeľna
Repetition in the Meaning of the Invisible
2016

dva pochromované neodymiové magnety na nerezovom obojstranne leštenom plechu, čiastočne farbený špagát, voľná rotácia
two chrome-plated neodymium magnets on double-sided polished sheet of stainless steel, partially dyed string, hanging object in free rotation

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Jarmila Sabová Džuppová
(1984)

Jarmila Sabová Džuppová, svojrázna maliarka z východného Slovenska okrem maľby zaujala vyhláseniami, že sa nechce odsťahovať. Naopak, chce „vystavovať doma a nie kade-tade.“ Na scéne zaujala aj preto, že sa svojou tvorbou vymyká dominantnému prúdu súčasnej maľby, a to hneď niekoľkými spôsobmi. Predovšetkým pre jej maľbu nie je dôležitá fotografia, ale osobný zážitok a skúsenosť. Veľmi často jej záznamy (slovné) odkazujú a opisujú nejaký silný farebný alebo tvarový vnem – červeného raka, veľký čierny klavír, biele šľahačky labutích kolotočov. Tieto sa stávajú ústrednými motívmi jej obrazov. Je až zahanbujúco priama v svojich vyhláseniach a vlastne aj maľbách. Formálne sa absolútne vymyká dominantnému „akrylovému“ prúdu súčasnej maľby, skôr než by maľovala možno hovoriť že kreslí, kreslí v tom zmysle, že každá čiara, linka, plocha či ich náznak majú svoju hodnotu, svoju váhu. V svojich obrazoch značí, zaznamenáva a používa pri tom ceruzu, uhoľ, olej, vajíčkovú temperu, pričom plochy a čiary rozmazáva. Necíti žiadnu bázeň pred plátnom, možno aj preto, že takmer vždy používa ako podklad sololit. Jej maľby sa ocitajú na hranici terapeutického denníka, no presakuje nimi niečo veľmi cieľavedomé a zároveň až pohansky tvrdé a tiché.

Jarmila Sabová Džuppová, an original painter from eastern Slovakia, known for her peculiar paintings as well as her mindset. She famously claimed she did not want to move out as she wants to “exhibit at home and not just anywhere.” She is an interesting figure in the contemporary art scene, not following the general customs. For her paintings, it is not a photographic record that is important, but a personal experience. Often her (verbal) records reflect or describe a strong perception of a color or a form - a red crayfish, big black piano, carousel of white swans. They become the main motives of her work. Formally, she absolutely spins out of the dominant "acrylic" stream of contemporary painting. Rather than paint, she draws - and every line, every space or only a hint of them have their value, their meaning. She records by pencil, charcoal, oil, egg tempera, and she blurs the lines, blurs the surface. She is not afraid of the canvas, perhaps because she uses hardboard so often. Her paintings are on the edge of a therapeutic diary, but they leak with something confident, and maybe even pagan, tough and silent.

Alexandra Kusá

31

Jarmila Sabová Džuppová (1984)

Lodka tri
Boat Three
2015

Akryl a suchý olejový pastel na drevotrieske
Acrylic and dry oil pastel on chipboard
74 x 114 cm

DOT. Contemporary Art Gallery, Bratislava

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 – 1 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Svätopluk Mykyta
(1973)

Diela Svätopluka Mykitu odkazujú na politickú ikonografiu socialistických masových hnutí a na nacionalistické a náboženské symboly východnej Európy. Prostredníctvom nadmerných kresieb a kolážovitých odcudzení „zdvojnásobuje“ ich „zvodnú“ estetiku a odhaľuje politickú manipuláciu s obrázkami, ktorých dopad je dodnes vnímaný. Niekedy sú jeho zásahy s perom a často s červenou farbou ťažko rozpoznateľné, inokedy sú tak rafinované, že vedú k niečomu úplne novému, čo sa týka zloženia aj témy. Mykyta zvyčajne pracuje v cykloch, ktoré sú určené na zavesenie v skupinách a ktoré vyvolávajú spojenie s históriou a osobnými príbehmi kvôli ich otvoreným vzťahom.

Svätopluk Mykyta študoval v grafickom štúdiu doc. Vojtecha Kolenčíka. Absolvoval stáže v keramickom štúdiu u doc. Ivici Vidrovej-Langerovej, ďalej maľbu na Štátnej akadémii výtvarných umení a dizajnu v Stuttgarte v ateliéri u prof. Wolfgang Gäfgen a získal štipendium na berlínskej Univerzite umení. Jeho diela sú pravidelne súčasťou skupinových výstav, a rovnako svoje diela prezentuje na samostatných výstavách.

The artworks of Svätopluk Mykyta refer to the political iconography of socialist mass movements and to the nationalist and religious symbols of Eastern Europe. Through the oversized drawings and collage-like alienations he "doubles" their tempting aesthetic and exposes the political manipulation of images, whose impact is still being felt today. Sometimes his interventions with a pen and often with red paint are scarcely perceptible, sometimes they are so refined that they lead to something completely new, in terms of both composition and theme. Mykyta usually produces cycles of artworks which are intended to hang in groups and which cause the connection with history and personal stories because of their open relationships.

Svätopluk Mykyta studied graphic design in the studio of doc. Vojtech Kolenčík at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. He completed internships in the ceramic studio with doc. Ivana Vidrová-Langerová, then painting at the State Academy of Fine Arts and Design in Stuttgart in the studio of prof. Wolfgang Gäfgen and received a scholarship at the Berlin University of Arts. His artworks are regularly part of group exhibitions and he also presents his artworks at individual exhibitions.

Svätopluk Mykyta (1973)

Postobjekt III.
Postobject III.
2014 – 2018

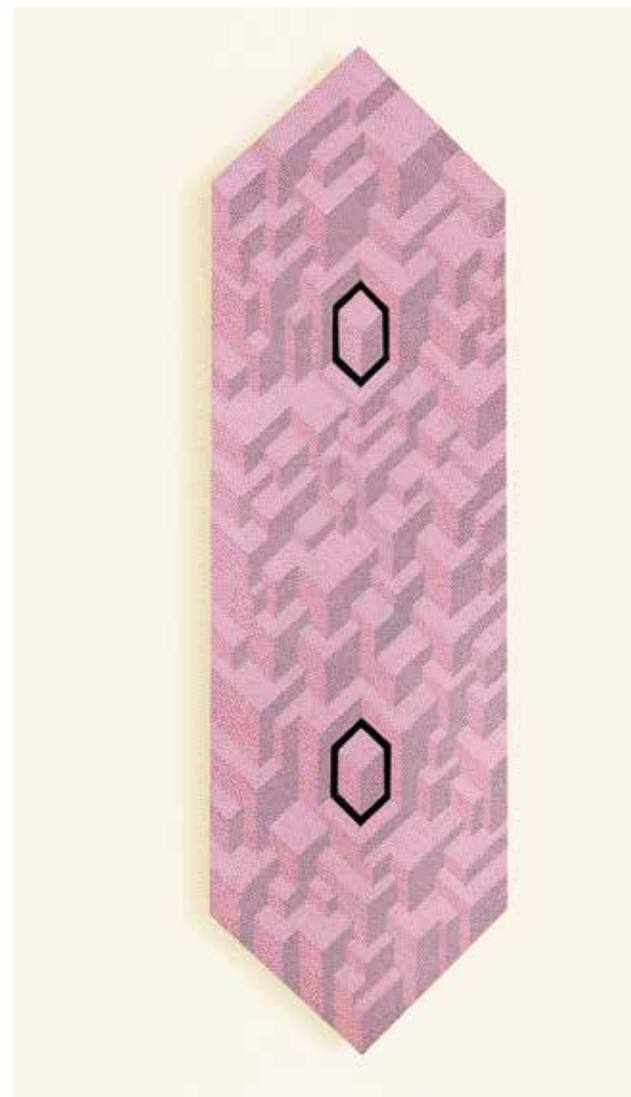
Kresba, monotypia, výškotlač na papier
Drawing, monotyping, printing on paper
29,7 × 42 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 – 2 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 300,- €

Peter Roller
(1948)

V rokoch 1963-67 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave (Oddelenie rezbárstva prof. L. Korkoš a A. Drexler), a v rokoch 1969-75 na Vysokkej škole výtvarných umení v Bratislave (Oddelenie monumentálneho sochárstva prof. Kostka a Kulich, doc. Trizuljak). Jeho rannú tvorbu charakterizuje príklon k land artu a Arte Povera. Koncom sedemdesiatych rokov sa Roller vracia k tradičnejším sochárskym polohám. V jeho tvorbe sa dominantnou stáva „archetypológia kameňa“. „Narábal s kameňom ako so živou, poddajnou hmotou: prepíchoval ho kovovými klinmi, zašival, spútal povrazmi. Kameň sa poddával, ustupoval, menil na zraniteľnú hmotu „trpiacu“ pod bolestnými zásahmi cudzích elementov...“ (K. Bajcurová). Venuje sa monumentálnej i komornej plastike, kresbe a grafike. Od 1993 pedagogicky pôsobí na VŠVU v Bratislave. Od 1988 je členom Združenia Gerulata. V roku 1991 získal cenu Slovenskej výtvarnej únie za sochársku tvorbu a Cenu Martina Benku. Komornou tvorbou a kresbami je zastúpený v zbierkových fondoch v galériách a v súkromných zbierkach na Slovensku i v zahraničí.

During the years 1963 to 1967 he studied at the Secondary School of Arts and Crafts in Bratislava (Department of Wood Carving prof. L. Korkoš and A. Drexler). In 1969-75 he studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava (Department of Monumental Sculpture prof. Kostka and Kulich, doc. Trizuljak). His early work is characterized by an inclination to land art and Arte Povera. At the end of 1970's Roller returned to more traditional sculptural positions. His artwork is dominated by the "archetypology of stone." "He treated the stone as a living, yielding matter: he punctured it with metal clines, sewed it, bounded with the ropes. The stone yielded, retreated, and turned into a vulnerable matter "suffering" under painful interference of foreign elements ..." (K. Bajcurová). He focuses on monumental and chamber sculpture, drawing and graphics. Since 1993 he has been teaching at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. Since 1988 he is a member of Gerulata Association. In 1991 he was awarded the Slovak Art Union Prize for sculpture and Martin Benka Award. His chamber artworks and drawings are represented in the collections in the galleries and in private collections in Slovakia and abroad.

Peter Roller (1948)

Vzdušný zámok
Castle in the Air
2008

Akryl na dreve
Acrylic on wood
140 x 40 cm x 7 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 3 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 000,- €

Erik Binder
(1974)

Binder je vždy poháňaný rôznymi impulzmi zo všetkých sfér umenia a súkromného ako aj verejného života, aktívnymi vo všetkých dostupných médiách a praktikách. Jeho umenie je výbuchom hyper-kreativity, náhodnej vizuálnej transformácie a vtipnej zmesi grafitu, kresby, maľby, sprejovania, nahrávania videa a textových správ.

Erik Binder študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri prof. Jankoviča a prof. Fischera, a rovnako aj na Vysoké škole výtvarných umení v Prahe u doc. Kokolie. Bol dvakrát finalistom Ceny Oskára Čepana, v roku 2003 reprezentoval Slovensko na prestížnom benátskom bienále. V roku 2010 obhájil dizertačnú prácu na tému Križovatky vedy a umenia. Svoje diela vystavuje na Slovensku i v zahraničí (Francúzsko, Španielsko, Nemecko, Maďarsko, Rakúsko ...) a pravidelne sa zúčastňuje na výberových výstavách súčasného umenia v Európe. Jeho diela sú zastúpené v zbierkach Slovenskej národnej galérie, Galérie mesta Bratislavy, Aukčnej spoločnosti SOGA, Galérie Nedbalka, Galérie ZOYA, Societé General, Európskej centrálnej banky vo Frankfurtu, UniCredit Collection Italia, Európskej investičnej banky v Luxemburgu a v mnohých Slovenských a zahraničných súkromných zbierkach.

Binder is always driven by different impulses from all spheres of art and private and public life, active in all available media and practices. His art is an outburst of hyper-creativity, accidental visual transformation and the witty mixture of graffiti, drawing, painting, spraying, video recording and texting.

Erik Binder studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava in the studio of prof. Jozef Jankovič, prof. Daniel Fischer, and also at the Academy of Fine Arts in Prague under Associate Professor Vadimir Kokolia. He was twice finalist of Oskár Čepan Award. In 2003 represented Slovakia at the prestigious Venice Biennale. In 2010 he defended a dissertation thesis with the theme Intersections of Science and Art. He exhibits his works in Slovakia and abroad (France, Spain, Germany, Hungary, Austria...) and participates in selective exhibitions of contemporary art in Europe on a regular basis. His works are represented in the collections of the Slovak National Gallery, City Gallery of Bratislava, SOGA Auction House, Nedbalka Gallery, ZOYA Gallery, Societé General, European Central Bank in Frankfurt, UniCredit Collection Italia, European Investment Bank in Luxemburg, and in many Slovak and foreign private collections.

34

Erik Binder (1974)

Kuchár, vajce a sliepka, z cyklu Mentálne stavy
Cook, Egg and Hen, from the Mental States series
2014

Kombinovaná technika na plátne
Mixed media on canvas
90 x 120 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 3 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 800,- €

Jana Želibská
(1941)

Kľúčová osobnosť progresívnej generácie slovenských umelcov akcie a konceptu konca 60. rokov, významná predstaviteľka alternatívnej scény. Jej tvorba bola od počiatku programovo multimediálna – razantný vstup na umeleckú scénu charakterizovalo okamžité opustenie pôvodného, tradičného grafického školenia v prospech nových možností vyjadrovania. Spočiatku experimentovala s maľbou a grafikou, od plošných realizácií prešla rýchlo k monumentálnym environmentom s využitím v tom čase netypických postupov a materiálov (ready-made, zrkadlá, plastické hmoty...). Neskôr sa orientovala výhradne na progresívne výtvarné prejavy – okrem fotografie, tvorby objektov a inštalácií jej tvorba zahŕňa akčné umenie, performanciu, body art. Od začiatku 90. rokov sa sústreďuje takmer výhradne na oblasť videa, stala sa priekopníčkou multimediálnych inštalácií.

Už jej debutová, interaktívna výstava Možnosť odkryvania (1967) v Galérii Cypriána Majerníka spôsobila na domácej scéne rozruch. Kombinácia paravánov so znázornením monumentálnych schematizovaných ženských aktov a zvýrazneným symbolom genitálií (Venuša, 1967) a plošných (obrazových) antropometrií – nakreslené obrysy živého modelu, ktoré spoločne smerovali k voyeristickému zážitku (záclonky [s možnosťou odkryvania] na obrazoch, zopakované aj v priestore, symbolika kvetov, pohľad cez malý otvor ústredného objektu) publikum šokovali. Dobová kritika jej komplexnú inštaláciu vnímala ako konfrontáciu „večnej inšpirácie umenia“ s realitou odľudštenej ženskosti. Pritom Želibská pristupovala k tejto, ako aj neskôr k ďalším témam skôr s humorom a iróniou; celkovo s tendenciou nebrať veci príliš vážne. Vždy išla nekonvenčne vlastnou cestou, bolo jej prirodzené vstupovať do zakázaných či len neprebádaných teritórií, provokovať – v tom bola na domácej scéne do istej miery solitérna. Odvážne prekračovala viaceré tabu – nielen výberom tém a motívov, ale aj formálnym prejavom. Otvorene sa vyjadrovala k téme erotiky, sexuality; ironizovala pokrytectvo v tejto oblasti.

A key figure in the progressive generation of Slovak artists, working within the confines of the action and conceptual art at the end of the 1960s; an important representative of the alternative scene. Her work was programmatically multimedia from the beginning – what characterized her forceful entrance on the art scene was the immediate abandonment of her original, traditional graphic schooling in favor of new possibilities of expression. At first, she experimented with painting and graphics; from flat realizations she rapidly moved to monumental environments, using what were then untypical procedures and materials (ready-made, mirrors, plastic substances, neon lights...). Later she orientated herself exclusively towards progressive manifestations of visual art: apart from photography, creation of objects and installations, her work comprises action art, performance, and body art. She has concentrated almost exclusively on the field of video since the early 1990s, when she became a pioneer of multimedia installations.

Even her debut exhibition, the interactive Možnosť odkryvania (Possibility of Exposure, 1967) in the Cyprián Majerník Gallery, caused a sensation on the domestic scene. The combination of freestanding screens depicting monumental female nudes and an accentuated symbolism of genitalia (Venuša / Venus, 1967) with flat (pictorial) anthropometric paintings showing sketched outlines of a live model, which together tended to produce a voyeuristic experience; curtains (with a possibility of exposure) on the pictures, occurring again within the space; the symbolism of flowers; the view through a small aperture in the central object – all of this shocked the public. Contemporary critics perceived her complex installation as a confrontation of “the eternal inspiration of art” with the reality of a dehumanized femininity. But Želibská addressed this theme (as she did others later) rather with humor and irony – in general, with a tendency not to take things too seriously. Always she went her own way unconventionally: it was natural for her to enter forbidden or unexplored territories, to provoke – and in this she was solitary, to a certain extent, in the Slovak scene. She boldly transgressed many taboos, in formal expression as well as in choice of themes and motifs. She expressed herself openly on the theme of erotic and sexuality; she made irony of the hypocrisy in this zone of life.

Nina Gažovičová

Jana Želibská (1941)

Prerušený obraz I.
Interrupted Image I.
1989

Farebná serigrafia na papieri. 5/20
Serigraph on paper. 5/20
43,5 × 54 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 700 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Rastislav Podhorský
(1990)

Podhorského maliarska tvorba je v našom prostredí nečakane sústredená a v mnohom konzekventná. K osobitosti mu pridáva aj fakt, že nepatrí do žiadnej z „vizuálnych škôl“, aj keď duchovný rozmer jeho školenia je v obrazoch evidentne latentný, no nie odporaný a naučený, ale vlastný a originálny. Jeho obrazy často pôsobia ako kresby, nie médiom alebo materiálom, ale akousi duchovnou subtilnosťou. Nedá sa autora necitovať, keď tvrdí, že sa snaží subjektívne obnovovať prežívanie reality rozrušením všednosti, použitím pointy chce problematizovať divákovi vzťahy medzi použitými prvkami, a to všetko v nádeji, že sa mu v diele podarí uchovať či dokonca vytvorí vlastné nové presvedčenie. Zaujímavý je jeho dialóg s médiom maľby a jej históriou, a to, že jeho minimalistická maľba s častým využitím netradičnej podložky evokuje realitu priestorovej ilúzie v pôsobivom celku. Jeho umelecká prax je zameraná na maľovanie, s občasnými prekryvami s kresbou a predmetom.

Jeho jemný odkaz na kresťanské symboly a prax prepája s mimoriadnou pozornosťou na detail a osobitným zmyslom vidieť ich v širších konotáciách spoločnej kultúrnej tradície. Podhorský patrí k najmladšej generácii slovenských maliarov. Jeho prístup k tomuto klasickému médiu je založený na konceptuálnom princípe, hoci jeho formálny jazyk je pomerne tradičný. Zaoberá sa zobrazovaním a hľadaním sakrálneho/kresťanského v súčasnom spoločenskom poriadku.

Painting of Rastislav Podhorský is unexpectedly concentrated and in many ways consistent, moreover, he does not belong to any of the “visual schools”. The spiritual dimension of his training is evidently latent in his paintings. It is not learned, but his own and original. His paintings often act as drawings, not by media or material but by a kind of spiritual subtlety. His dialogue with the medium of painting and its history, and his minimalist painting, using an unconventional backing, evokes the reality of spatial illusion in an impressive whole.

His artistic practice is concentrated on painting, with occasional overlaps with the drawing and object. His subtle reference to Christian symbols and practice is done with extraordinary attention to detail and particular sense of seeing them in broader connotations of common cultural tradition. Podhorský belongs to the youngest generation of Slovak painters. His approach towards this classic medium is based on more conceptual understanding, although his formal language is quite traditional. He is preoccupied with depicting and questing the sacral/Christian in the current social order.

Alexandra Kusá

Rastislav Podhorský (1990)

Tep III.
Pulse III.
2017

Olej a tmel na styrodure
Oil and on styrodure
33 x 31 cm

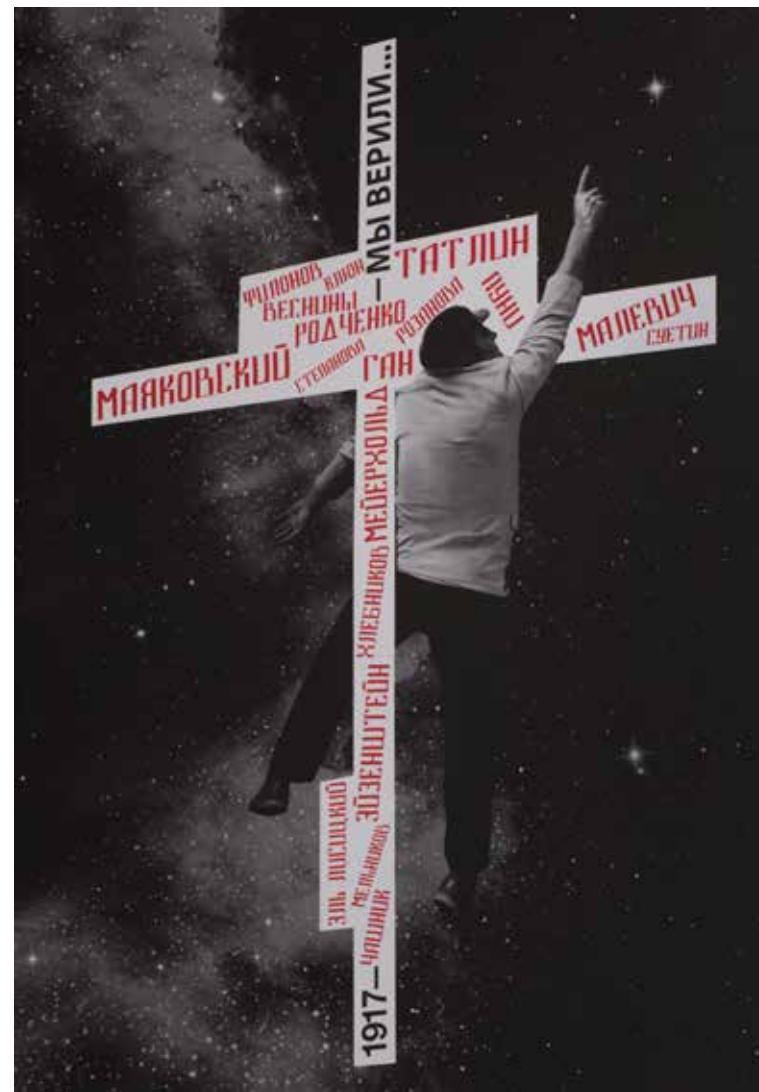
Majetok autora a Gandy Gallery

Odhadovaná cena / Estimation: 1 500 – 1 800,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 900,- €

Rudolf Sikora
(1946)

Rudolf Sikora je jedným z najvýznamnejších predstaviteľov slovenského výtvarného umenia druhej polovice 20. storočia. Študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave u prof. Dezidera Milého a prof. Petra Matejku (1963 - 1969). Po zamatovej revolúcii sa stal profesorom na Katedre maľby (1990 - 2004). Počas komunistického režimu bol aktívnym členom neoficiálnej scény. Z vlastného podnetu sa 1. otvorený ateliér konal na Tehelnej ulici 32 v Bratislave (19. novembra 1970), čo predznamenovalo príchod silnej generácie konceptuálnych umelcov. Krátko po novembri 1989 bol politicky aktívny. Je nadšeným a kritickým komentátorom miestnej politiky. Je spoluzakladateľ skupinu Syzygia (1988). Od tej doby vyučuje na Filozofickej fakulte Vysoké školy technickej v Košiciach. Pracuje s rôznymi médiami, ako je kresba, grafika, fotografia, maľba, objekty, rozsiahle inštalácie a akcie s neustálym nutkaním odrážať sociálno-politickú realitu. Počas umeleckej praxe bol hlboko ovplyvnený nekonečným hľadáním vedomostí a koreláciou medzi vedou a umením. Fascinuje ho vesmír, astronómia, matematika, hlboké ocenenie prírody a záujem o ekológiu.

Rudolf Sikora is one of the most significant representatives of the Slovak visual art of the second half of the 20th century. He studied at the Academy of Fine Arts in Bratislava under prof. Dezider Milly and prof. Peter Matejka (1963 - 1969). After the Velvet revolution, he became a professor in the Department of Painting (1990 - 2004). During the communist regime, he was an active member of the unofficial scene. On his own initiative, the 1st Open Studio was held at 32 Tehelná Street in Bratislava (November 19, 1970), heralding the arrival of a strong generation of conceptual artists. Shortly, after November 1989 he was politically active. He is an enthusiastic and critical commentator of local politics. He co-founded the Syzygia group (1988). He has been teaching at the Faculty of Arts of the University of Technology in Košice since then. He is active in different media: drawing, graphics, photography, painting, objects, large-scale installations and actions with a constant urge to reflect the socio-political reality. Throughout his artistic practice, he has been deeply affected by the never-ending quest for knowledge and the correlation between science and art. He is fascinated by cosmos, astronomy, mathematics, with a deep appreciation of nature and interest in ecology.

Rudolf Sikora (1946)

My verili (Verili sme) I., ed. 1/3
We Believed I., ed. 1/3
2017/2019

Pigmentová tlač na plátne
Pigment print on canvas
100 × 70 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 500 – 3 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Oskar Felber
(1992)

Felberov zdroj inšpirácie je zrejmy – popkultúra, béčkové horory, okultizmus... Umelec má evidentne blízko k tatárskej komunite, čo v jeho prípade možno vnímať ako pozitívne – nedochádza k žiadnej devalvácii jeho voľnej tvorby, či naopak ani k jeho pre-motivovanému vstupovaniu do tohto špecifického prostredia. Tetovanie Felberovi jednoducho svedčí – či už na koži jeho klientov alebo na plátne v rámci jeho umeleckého programu. Z tohto previzualizovaného sveta otrepaných motívov a kliše dokáže totiž vyabstrahovať esenciu silného vnemu, gesta či štruktúry a s tou podľa potreby pracovať ďalej. Jeho maliarsky rukopis je uvoľnený, skicovitý, využíva vizuálnu skratku, pritom si zachováva expresívny výraz a s ľahkosťou pracuje s iróniou i nadsádzkou. Suverénne pracuje aj s farbou, nevyhýba sa ani netradičným materiálom, či experimentovaniu napr. s textilom a presahmi do 3D objektov. Felber trvalo skúma vlastnosti a prelínanie rozličných výtvarných médií, pričom získané poznatky ďalej aplikuje vo vlastnej výtvarnej praxi. S ľahkosťou prechádza medzi médiami a jeho tvorba je bezpochyby pozitívnym oživením prítomnej aukcie.

Prekladané dielo je súčasťou jeho absolventského cyklu True Love (Vizuálna kultúra tetovania), keď v rokoch 2013-2019 študoval na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach v Ateliéri súčasného obrazu (doc. Szentpetery). Vo svojom diplomovom výskume sa Felber celkom prirodzene zameril na jemu blízke - jednoduché, takmer až primitívne, domorodé a dobové námornícke kerky v duchu Sailor Jerry; rovnako ho zaujal aj vizuálne prepracovaný systém väzenského (ruského) tetovania. Samotný názov cyklu odkazuje na kultový nápis, ktorý sa zvykne tetovať na hánky prstov, alebo popri srdiečkach a rozličných symboloch, ktoré majú pre ľudí špecifický význam.

The source of inspiration for Oskar Felber is evident – pop culture, horrors of second quality, occultism, and others. The artist is obviously close to the community of tattoo artists what in his case can be perceived as positive – there is no devaluation of his free art production, or on the other side there is no increase of motivation entry into this specific environment. Tattooing simply becomes him – whether on the skin of his clients or on canvas as part of his art program. From this previsualized world of banal motives and clichés, Felber is able to illustrate in an abstract way the essence of a strong perception, gesture or structure, which he can work with as it is needed. His handwriting is relaxed, sketchy. He is using a visual acronym while retaining an expressive expression. The artist works with irony and exaggeration in an easy way. He also works with color sovereignty. He does not avoid unusual material or experimentation, for example with textiles and overlaps into 3D objects. Felber continually explores the characteristics and transparency of various art media, while applying the acquired knowledge in his own art practice. With ease, he passes between the media and his work is undoubtedly a positive revival of the present auction.

The present artwork is part of his cycle True Love (Visual culture of Tattoo), which he worked on while studying at Faculty of art at the Technical University of Košice in the studio of Contemporary Painting (doc. Szentpetery) in 2013-2019. In his diploma research, Felber quite naturally focused on what he liked – simple, almost primitive, indigenous and contemporary sailor tattoos in the spirit of Sailor Jerry. He was also interested in the visually redesigned system of prison tattoos in Russia. The name of the cycle itself refers to the iconic title, which is used to be tattooed on fingertips or alongside hearts and various symbols that have a specific meaning for people.

Nina Gažovičová

Oskar Felber (1992)

Contemporary Tattoo Flash
2019

Akryl na syntetickej látke, reťaze
Acrylic, iron chains on synthetic fabric
120 × 140 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 2 000 – 2 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 1 500,- €

Bohdan Hostiňák
(1968)

V rokoch 1991-97 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri prof. Rudolfa Sikoru. Patrí medzi autorov vyjadrujúcich sa výlučne médiom maľby a kresby, ktoré radí do cyklov podľa tematických okruhov. Inšpiráciu berie v súčasnej realite i histórii, zaujímajú ho maľby „starých“ majstrov, napríklad P. Bonnard, N. Poussin. Jeho maľby sú nasýtené symbolikou a kontrastmi v zmysle potlačenia racionálnej skladby obrazu. Plošný, emblematický charakter obrazov strieda v druhej polovici 90. rokov naratívna forma premieňajúca obraz do emotívnej mystickej scenérie s prítomnou dávkou irónie, sna, melanchólie alebo reminiscencie. Hostiňákov diela sú na hrane racionality a iracionality, reality a fikcie. V tom je však zakódované tajomstvo jeho ambivalentných príbehov. Autor je zastúpený v početných súkromných a verejných zbierkach.

During the years 1991-1997 Bohdan Hostinák studied at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava at the studio of prof. Rudolf Sikora). He is one of the authors expressing himself with the medium of painting and drawing. He works in the cycles according to thematic areas. He is inspired by the current reality and history. He is interested in paintings of "old" masters, like P. Bonnard, N. Poussin. His paintings are full of symbolism and contrast in terms of suppression of the rational composition of the painting. In the second half of the 1990s, the area emblematic character of the pictures is replaced by a narrative form transforming the picture into an emotional mystical scenery with an amount of irony, dream, melancholy or castback. Hostinák's artworks are on the edge of rationality and irrationality, reality and fiction. But this is what encodes the secret of his ambitious stories. The author is represented in numerous private and public collections.

39

Bohdan Hostiňák (1968)

Neskorý útok
Late Attack
1998

Olej na plátne
Oil on canvas
75 x 95 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 7 000 – 8 000,- €
Vyvolávacía cena / Starting price: 5 500,- €

Prvýkrát na seba upozornil ako študent v ateliéri prof. Ivana Csudaia na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. Od svojich študentských čias patrí k silnej generácii tzv. Csudaiovcov, ktorí vstúpili na súčasnú výtvarnú scénu v nultých rokoch 21. storočia. Už v tom čase definoval svoj silný, grafický a štylizovaný umelecký prejav, ktorý kontinuálne rozvíja a obohacuje novými novodobými symbolmi, prvkami, ikonami inšpirovanými reklamou, televíziou, billboardami a komiksami západnej, ako aj východnej kultúry. Prostredníctvom konkrétnych vizuálnych odkazov vrstvi figúry, objekty a grafické skratky do „príbehu nového sveta“ v individuálnych plánoch, ktoré sú kontrastom voči jednofarebnému pozadiu. Ide o maliarsky dokonale prevedené oku lahodiace kompozície, ktoré však ukrývajú skryté kódované správy. Do detailu premyslené kompozície charakterizuje úhľadný rukopis a výrazný cit pre farbu.

Erik Šille sa viackrát zúčastnil súťaže mladých maliarov Maľba. V roku 2006 obsadil tretie miesto a v roku 2009 sa stal víťazom. Pravidelne vystavuje na Slovensku a v zahraničí (Česko, Maďarsko, Japonsko) v podobe monografických a kolektívnych výstav. Venuje sa maľbe, grafike, inštalácii, street artu (vystupuje aj pod streetartovým menom Otex a Owad), komixu a ilustrácii.

Šille first drew attention as a student of the studio of prof. Ivan Csudai at Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. Since his student times, Šille belongs to the strong generation of so-called The Csudai's, who entered the contemporary art scene in the zero years of 21st century. At that time, he had already defined his strong, graphic and stylized artistic expression, which he continuously develops and enriches with new modern symbols, elements, icons inspired by advertising, television, billboards and comics of the Western as well as Eastern culture. Through the specific visual references, Šille layers figures, objects and graphic abbreviations into a "new world story" in the individual plans, which are in contrast with a monochromatic background. They are perfectly painted eye-catching compositions which hide coded messages. The well-thought-out compositions are characterized by author's neat handwriting and a strong sense of color.

Erik Šille has participated several times in the competition of young painters Painting. In 2006 he took third place and in 2009 he became the winner. He regularly exhibits in Slovakia and abroad (Czech Republic, Hungary, Japan) in the form of monographic and collective exhibitions. He focuses on painting, graphics, installation, street art (also performing under the street art nicknames Otex and Owad), comics and illustrations.

Erik Šille (1978)

Je ich stále viac
There Are Still More To Come
2019

Akryl na plátne
Acrylic on canvas

Priemer 80 cm
Diameter 80 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 500,- €

Július Koller
(1939 – 2007)

V súčasnosti bezpochyby medzinárodne najviditeľnejší umelec zakladateľskej generácie slovenského konceptuálneho umenia. Jeho dielo je mix–mediálnym akcionizmom, čerpá z modernizmu (dada), civilizmu, pop artu, arte povera, private mytológie. Július Koller, významný priekopník neoavantgardy je ďalším z predstaviteľov nášho kultúrneho okruhu, ktorého žitá a umelecká realita (systém subjektívnej objektivity) permanentne prerastali v jeden kultúrny celok. Jeho dielo, dnes západným okruhom všeobecne akceptované, predstavuje jedno z najsústredenejších a najkonzekventnejších autor-ských programov európskeho umenia po roku 1960.

V roku 1965 ukončuje klasické, maliarske školenie diplomovou prácou – súborom civilistických obrazov na tému mesto. Už počas štúdia smerovala jeho výtvarná prax k pokračovaniu oficiálnych bariér, na škole organizoval experimentálne výstavy, svojou aktivitou sa rýchlo ocitol mimo bežnej umeleckej praxe. Ako jeden z mála slovenských umelcov sa zaoberal vzťahom písma a obrazu. Už v začiatkoch svojej tvorby pracuje so slovami, pojmami, textom – informačné či deklaratívne komentáre sa neskôr stanú kľúčovým momentom jeho komunikácie. Kollerove prvé písomné kompozície zo začiatku 60. rokov sú typografickým prepisom odkazujúcim ku skutočnosti (napr. Vrchy (1963), Strom (1963), More (1963-64)). Koncom 60. rokov kodifikuje Koller vlastný systém znakov – od roku 1969 sa hlavným symbolom jeho tvorby stáva otáznik, symbol večného spytovania sa a spochybňovania, nielen situácie okolo seba, ale aj umenia ako takého.

Unquestionably the artist who currently has the most international exposure, of all those belonging to the founding generation of Slovak conceptual art. His work is mixed– media actionism, drawing from modernism (dada), civilism, pop art, arte povera, and private mythology. Július Koller, an important pioneer of the neo–avantgarde, is another of the representatives of our cultural sphere whose lived and artistic reality (system of subjective objectivity) were in permanent symbiosis in a single cultural whole. His work, today generally accepted in the West, represents one of the most concentrated and thoroughgoing artistic programs of European art after 1960.

In 1965 he completed the classic education of a painter with a diploma project (a group of civilizing pictures on the theme of the city). Already during his studies, his studies his work was tending to go beyond the official barriers: he organized experimental exhibitions in the school and his activities quickly took him beyond the conventional practice of the artist. Koller was one of the few Slovak artists to concern himself with the relationship of the letter to the picture. Even in his earliest work he was engaged with words, ideas, text – informative or declarative comments afterwards became a key moment of his communication. His first letter compositions, from the early 1960s, are a typographic transcription referring to reality (e.g. Vrchy / Peaks, 1963; Strom / Tree, 1963; More / The Sea, 1963-64). In the late 1960s, Koller codified his own system of signs: from 1969 the main symbol of his work becomes the question mark, a symbol of eternal questioning and doubting, not only of the situation round about him but also of art as such.

Nina Gažovičová

Július Koller (1939 – 2007)

Ležiaci akt
Reclining Nude
1963 – 1964
17 x 29 cm

Kresba ceruzou na papieri

Odhadovaná cena / Estimation: 800 – 1 200,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Milan Adamčiak
(1946 – 2017)

Hudobník, muzikológ, autor akustických objektov, inštalácií, hudobných nástrojov, vizuálny umelec, performer. Jeho široký tvorivý záber na hranici hudobného, literárneho a vizuálneho prejavu zahŕňa popri experimentálnom komponovaní, vizuálnej poézii a tvorbe grafických partitúr vstupy do akčného umenia (hudobné priestorové akcie), performancie a v našom kontexte pionierske pokusy o intermedialne presahy. Dielo Milana Adamčiaka sa podobne ako u jeho výtvarných kolegov realizuje vo formálne otvorenom systéme. Vo svojich dielach zdôrazňuje zmoženie možností vnímania, rôzne spôsoby interpretácie aj improvizácie (nástroje, voľný počet hráčov) – väčšina jeho partitúr sa dá čítať viacerými spôsobmi, presne podľa konštatovania „aj opak tohto môže byť pravdou...“.

Po roku 1968 sa nedobrovoľne stiahol do úzadia, začal sa viac utiekať k prírode – zaznamenávanie horizontu ako partitúry krajiny; zvukové vnemy pri drtení prírodnín a semien na papier... Pôsobí v Ústave hudobnej vedy Slovenskej akadémie vied (1972 – 1991), kde sa naďalej, síce bez výraznejšej možnosti aktívnej prezentácie, venoval výskumu hudby a vizuálneho umenia. Ako vedecký pracovník má prístup k zahraničnej literatúre, je v kontakte s medzinárodnými inštitúciami, prednáša o hudbe 20. storočia na VŠMU a FFUK. Koncom 70. rokov ho Július Koller zaangažuje do spoločných výtvarných aktivít s neumelcami, na verejnosti sa po dlhšej odmlke môže prezentovať ako amatérsky výtvarník, keďže hudobná grafika či experimentálne poézia nemali v oficiálnom výstavnom programe miesta.

Musician, musicologist, author of acoustic objects, installations, musical instruments, visual artist, performer. His wide-ranging creativity at the far reaches of musical, literary and visual expression comprises first of all experimental composition, visual poetry and the creation of graphic scores, and furthermore includes forays into action art (musical spatial actions), performances, and what are in our context pioneering attempts at intermedia overlaps. Milan Adamčiak, like his artistic colleagues, achieves his work in a formally open system. He gives priority to multiplying possibilities of perception, with various modes of interpretation and improvisation (the instruments used; the indeterminate number of musicians); most of his scores may be read in a number of ways, precisely in the sense of the statement "the opposite of this may be true also...".

After 1968 he involuntarily withdrew into the background and began to retreat more to the countryside – registering the horizon as the scores of the landscape, or the sound sensations of plants and seeds being crushed onto paper.... He worked at the Institute of Musicology of the Slovak Academy of Sciences (1972 – 1991), where he continued, though without any noteworthy opportunity of active presentation, to devote himself to researching music and visual art. As a scholarly worker he had access to foreign literature; he was in contact with international institutions; he lectured on 20th century music at the Academy of Performing Arts (VŠMU) and the Philosophical Faculty of Comenius University (FFUK). In the late 1970's, Július Koller involved him in collective art activities with non-artists. After a lengthy silence, he was able to present himself in public as an amateur artist, given that neither musical graphics nor experimental poetry had a place in the official exhibition program.

Nina Gažovičová

Milan Adamčiak (1946 – 2017)

Self Made Meditation II. (Ad Honorem Mark Rothko)
2010

Tempera, tuš, akryl na térovom papieri
Tempera, ink, acrylic on tar paper
95 x 95 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 10 000 – 12 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 6 000,- €

Andrej Dúbravský
(1987)

Vo veľkorozmerných prácach Dúbravský kontinuálne rozvíja individuálny program, postavený na „zdanlivo“ šokujúcich témach. Paradoxne, Dúbravský sa z tejto ťažoby dokáže vymaľovať s ľahkosťou a vtipom, ponúka odťažité, ale zjavne prežité komentovanie súčasnosti. Tým sa odlišuje od prevládajúcej, často až príliš estetizujúcej vlny najmladšej slovenskej maľby. V priebehu rokov je na výjavoch s ikonografickým motívom mladého chlapca – zajaca – viditeľný maliarsky pokrok. U Andreja Dúbravského mala vždy veľmi silné postavenie kresba, ktorá sa v ostatnom období stále viac infiltruje aj do jeho rozmernejších kompozícií a v zdravej rovnováhe dopĺňa rovnako energickú maľbu. Ako sám hovorí o svojej aktuálnej tvorbe „potemnela.“ Nestalo sa tak naraz, z ničoho nič, na sile len nabralo to, čo už jeho diela v sebe niesli. Maľbami i kresbami prechádza od počiatku niečo podprahovo pochmúrne, prítomné čiastočne v kolorite, ale i v určitých motívoch či deštrukcie. Andrej Dúbravský patrí k čoraz častejšie „vyvázaným“ slovenským autorom, pre ktorého je kontakt s publikom životne dôležitý. Jeho diela sú prezentované na medzinárodných veľtrhoch a výstavách v Európe i v Spojených štátoch amerických. Stále viac sa o ňom vyjadrujú aj teoretici, zväčša zastávajúc názor, že hľadá svoju identitu, čo v kombinácii tvorba a osobnosť Andreja Dúbravského vyznieva ako klišé a ploché, nepotrebné konštatovanie. Tento umelec vie veľmi dobre čím je a ak niečo hľadá tak je to to, čo je predmetom hľadania každého umelca – svoje umenie.

In large-scale artworks, Dúbravský continually develops an individual program based on “seemingly” shocking topics. Paradoxically, Dúbravský is able to get out from this burdensomeness with painting, ease and humor. He offers a busy but obviously lived commentary on the present. This differs him and his artwork from the dominant, often too aestheticizing wave of the youngest Slovak painting. Over the years, the paintings with the iconographic motif of a young boy - the rabbit - have seen such progress. The drawing has always had a very strong position in the artwork of Dúbravský. In recent years the drawing has been increasingly infiltrating into his larger compositions and in a healthy way, the drawing equally complements an energetic painting. As he said by himself about his current artwork, it "darkened." It did not happen suddenly out of anywhere; it only took on what his artworks already carried. Something subliminally blurring goes through the paintings and drawings from the beginning, it is partly presented in color, but also in certain motives or destruction. Andrej Dúbravský is an increasingly “balanced” Slovak artist, for whom the contact with the audience is very important. His artworks are presented at international art fairs and exhibitions in Europe and the United States. The theoreticians are increasingly expressing their opinion about him, usually taking the view that Dúbravský is seeking his identity, which in the combination of the artwork and his personality sounds like a cliché, and unnecessary statement. This artist knows very well what he is, and if he is looking for something, it is the object of every artist's search - his art.

Július Barczi

Andrej Dúbravský (1987)

Za oknom
Behind The Window
2019

Akryl a olejový pastel na plátne
Acrylic and oil pastel on canvas
80 x 75 cm

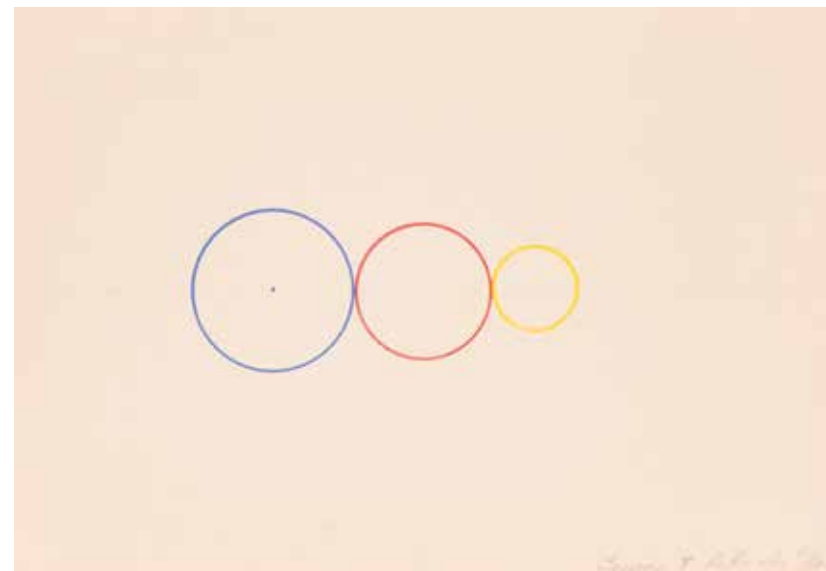
Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Denisa Lehocká
(1971)

Pokusy o interpretáciu diela Denisy Lehockej zvyčajne začínajú, respektíve končia hľadáním kľúča k čítaniu jej priestorových inštalácií. Lehocká svoje diela zásadne nepomenúva, roky ich označuje identicky Bez názvu, čím ambíciám vysvetľovať jej tvorbu dlhodobo nepomáha. Nie je to prejav arogancie, naopak, skôr hlbokého a pokorného sústredenia, ktoré smeruje k jedinému – necháva komunikovať (prehovárať, rozprávať) len svoju prácu. Umelkyňa prehovára (vizuálnym) jazykom, ktorý vypovedá o veciach (vzťahoch a emóciách). Je výsledkom premysleného priestorového usporiadania (uvažovania). Niekedy je správou, inokedy postrehom, najčastejšie pravdepodobne poéziou, konkrétne asi priestorovým haiku. Vychádza z najvnútornejších pohnútok – je systematickou transformáciou autorkinej citlivosti voči okolitému svetu, prerozprávaným výsekom reality. Lehocká jednoducho prehovára hmotnými slovami o nehmotných veciach, na hranici (našich a jej) viditeľnosti.

The attempts to interpret Denisa Lehocká's work usually begin or end by searching for a key to the reading of her spatial installations. On principle she does not name her works; for years she has designated them identically as Untitled, which has not helped those who aspire to shed light on her work. Far from being an expression of arrogance, this comes from a deep and humble concentration with a single focus: her work alone is allowed to communicate (to argue, to speak). The artist argues in a (visual) language which testifies about things (relationships and emotions). This language results from a thought-out spatial arrangement (consideration). Sometimes it is a report, at other times an insight, most frequently probably it is poetry, specifically something like a spatial haiku. It begins from stimuli of the most inward kind: it is a systematic transformation of the author's sensitivity towards the surrounding world, a talked-through slice of reality. Lehocká simply reasons with substantial words about insubstantial things, on the border of (her and our) visibilities.

Nina Gažovičová

44

Denisa Lehocká (1971)

Bez názvu
Untitled
2013

Kombinovaná technika na papieri
Mixed media on paper
14,8 × 21 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 1 000 - 1 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 800,- €

Juraj Meliš
(1942 – 2016)

Juraj Meliš je nepochybne jedným z najvýznamnejších sochárov slovenskej alternatívnej scény. Vo svojej invenčnej umeleckej tvorbe uplatňoval väčšinou neortodoxné a často takmer antiestetické princípy za účelom zobrazenia skutočne univerzálnych tém, ako je sebeckosť, hlúposť, láska a nenávisť. Vytváraním sochárskych predmetov a prostredím otvorene upozornil na všeobecné, ale oficiálne prehliadané problémy spoločnosti v komunistickom režime, ako je deformácia hodnôt, strata slobody a narušenie morálky a etiky. Bol jedným z našich prvých umelcov, ktorý sa venoval ekologickým témam, znečisteniu a kontaminácii prírody. Aj keď jeho odkaz bol vždy priamy a jasný (cykly Pomocník, Nápad); dokázal to komunikovať s úplným humorom a dokonca so sebaíroniou. Použitie nízkonákladových materiálov s takmer kvalitou DIY a včlenenie každodenných predmetov (trámy, dosky, kameň, hrdzavé kovové platne, klince) do jeho diel je originálnym a antikonvenčným prínosom pre stredoeurópsku umeleckú tvorbu.

Juraj Meliš is undoubtedly one of the most distinguished sculptors of the Slovak alternative scene. In his inventive artistic practice, he was applying mostly unorthodox and often almost anti-esthetical principles in order to depict truly universal themes as selfishness, stupidity, love and hatred. Through the creation of his sculptural objects and environments he openly brought to the attention general, but officially overlooked problems of the society during the time of the communist regime, such as the deformation of the values, loss of freedom and distortion of morality and ethics. He was one of our first artists to cover the ecology themes, pollution and contamination of nature. Although his message was always direct and clear (cycles Help, Idea); he was able to communicate it with utter humor and even self-irony. His usage of the low-end materials with almost DIY quality and the incorporation of everyday objects (beams, slabs, stone, rusty metal plates, nails) into his artworks is an original and anti-conventional contribution to central European artistic practice.

Juraj Meliš (1942 – 2016)

Who is Who
1975

Kombinovaná technika na papieri
Mixed media on paper
63 x 45 cm

anonymný darca / anonymous donor

Odhadovaná cena / Estimation: 750 – 1 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 500,- €

Peter Bartoš
(1938)

Kľúčová postava slovenskej neo-avantgardy, jeden z najautentickejších, ale aj najťažšie uchopiteľných autorov na domácej scéne. Od vstupu na výtvarnú scénu sa sústreďuje na niekoľko nosných tém, opakovane sa vracia k starším prácam, vstupuje do nich novými zásahmi, zdôrazňuje ich neukončenosť a vedome smeruje k nadčasovosti, v ktoromkoľvek bode vlastnej tvorby nadväzuje na jej začiatok, akoby sa pohyboval a žil v časovej slučke. Umenie nechával vždy organicky prerastať do svojho života (alebo naopak?), oddeliť jedno od druhého u Bartoša prakticky nie je možné. Vlastné dielo chápe ako živý organizmus, ktorý neustále dopĺňa, vylepšuje, rozmnožuje a šíri (formou xeroxov), pritom dokumentáciu, výstavné propagovanie, ale aj citovanie vlastných situácií dlhodobo odmieta. Vymedzuje sa voči vytváraniu umeleckých diel, za najdôležitejšie považuje bezprostredné prežívanie skutočnosti, života. V roku 1967 pri príležitosti svojej debutovej výstavy v Galérii Cypriána Majerníka poznamenal: „...v každej etape mi ide či už o naratívne alebo faktické dopovedanie zmyslu samotnej skutočnosti.“

A key figure in the Slovak neo-avant-garde: one of the most authentic artists in our scene and yet one of the most difficult to comprehend. From the moment of his entry on the visual art scene, he has focused on a few sustaining themes, repeatedly returning to his older works, which he takes up again with new complications, emphasizing their incompleteness. He is consciously heading towards a timelessness where at every point of his work he connects with its beginning as if he were moving and living in a time loop. At all times he lets art organically grow into his life (or vice versa?); with Bartoš it is practically impossible to separate one from the other. He understands his work as a living organism which he constantly supplements, improves, multiplies and disseminates (as photocopies), while as long-term policy he rejects documentation, exhibition promotion, even citation of his own situations. He defines himself vis-à-vis the creation of artworks: he considers the immediate experience of reality, of life, as the most important. At his debut exhibition in the Cyprián Majerník Gallery in 1967, he observed: “At each stage what I’m aiming at is either a narrative or a factual comment on the meaning of actual existence.”

Nina Gažovičová

46

Peter Bartoš (1938)

Krajina pre desaťročné maďarské deti
Landscape for The Ten Years Old Hungarian Children
2019

Maľba na zrkadle, vyškrabávanie
Painting on the mirror, scraping
67 × 42,5 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Jaroslav Varga
(1982)

Jaro Varga je komentátorom tvorby a ničenia. Rád vyhľadáva jemné podrobnosti o tom, čo sa stratilo, a systematicky sa stará o to, čo sa práve rodí. Varga skúma viac ako len jeden študijný odbor. Zaoberá sa geopolitickou topografiou, tvorbou a archiváciou vedomostí, sociálnym faux pasom a zabudnutými momentmi v histórii. Ilustruje rôzne prepojenia medzi objektmi, momentmi, situáciami alebo miestami, ktoré nájde alebo vedome vyhľadáva pomocou ich formy a obsahu. Jaro Varga je slovenský výtvarný umelec a kurátor so sídlom v Prahe.

Predkladané dielo Jaroslava Vargu predstavuje aktuálnu podobu konceptuálneho umenia. "Knižnica" vznikla pôvodne ako site-specific umelecká inštalácia. Varga tak spochybňuje knižnicu ako štruktúru, model bytia, mechanizmus vedomosti, dedičstva či inštitúciu ako takú. V ostatnom období úspešne realizoval podobné projekty knižníc pre pražskú Galériu Národní technické knihovny a Slovenskú národnú galériu (v rámci výstavy Delete). Jaroslav Varga absolvoval štúdium na katedre výtvarnej výchovy a umenia na Prešovskej univerzite a Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave (odbor intemédiá a multimédiá, doc. Ilona Németh). Absolvoval študijné pobyty v Poľsku vo Wroclawe, USA v Pittsburgu a New Yorku. V roku 2008 bol finalistom Ceny Oskára Čepana.

Jaroslav Varga is a commentator on creation and destruction. He enjoys searching the gentle details of what is lost, and systematically he looks after what is just being born. Varga explores more than just one field of study. His range of interest encompasses geopolitical topography, the production and archiving of knowledge, social faux pas, and forgotten moments in history. He illustrates the various interconnections between the objects, moments, situations, or places that he finds or consciously searches with both their form and content. Jaro Varga is a visual artist and curator based in Prague.

The submitted artwork by Jaroslav Varga represents a kind of actual form of conceptual art. The "Library" was originally created as a site-specific art installation. Varga thus challenges the library as a structure, a model of being, a mechanism of knowledge, heritage or as an institution. Recently, he has successfully implemented similar library projects for the Prague National Technical Library Gallery, the Slovak National Gallery (as part of the Delete exhibition), then for SOGA Auction House in Bratislava, and other art projects in the cities of the world. Jaroslav Varga graduated from the Department of Art Education at the University of Prešov and the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava (Department of Intermedia and Multimedia, doc. Ilona Németh). He completed his studies with stays in Poland in Wroclaw, USA in Pittsburg, New York, Vienna and others. In 2008 he was a finalist of the Oscar Čepan Award.

Július Barczi

Jaroslav Varga (1982)

Knižnica
Library
2019

Digitálna tlač na fólii, komatex
Digital print on foil, komatex
149 x 101 cm

Odhadovaná cena / Estimation: 3 000 – 4 000,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 2 000,- €

Dóra Maurer
(1937)

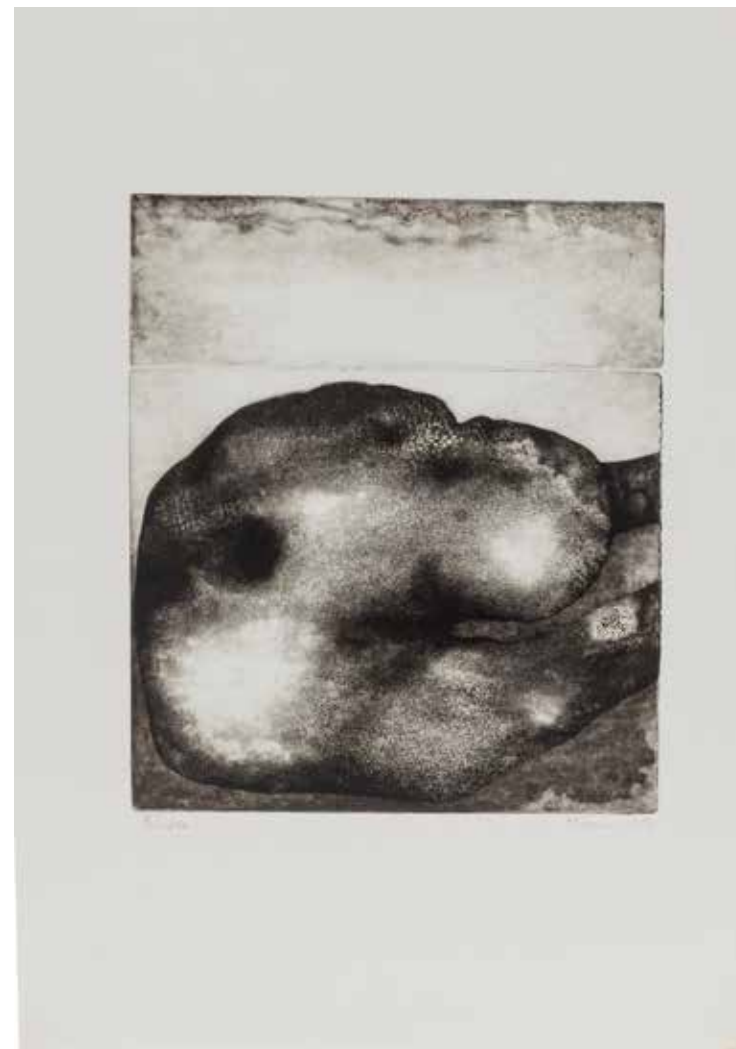
Dóra Mauer patrí v súčasnosti medzi najznámejších a najvýznamnejších maďarských umelcov. Východiskovým bodom jej umeleckej tvorby je experimentálna grafika, ale aj mimoriadne bohaté obrazy zo série Pompeje a Noc zo 60. rokov minulého storočia, ktoré priamo predchádzali dielu Biafra (1969). To pozostáva z dvoch leptov s organickou formou podobnou amébe na čierno-šedom povrchu. Práca sa týka umeleckej série PB tvorenej od roku 1967 do 1970, ktorej obrazy sú v niektorých prípadoch stále obrazné a inokedy asociatívne. Do roku 1970 sa Dóra Maurer už nezaoberala obrázkom a potlačou na dosku, ale samotnou doskou ako predmetom opustenia a aktom záznamu. Následne predstavila sériu korodovaných kotúčov s ošetrovaným povrchom z roku 1970. Od 70. rokov 20. storočia sa koncepčné otázky týkajúce sa zaostávania a posunu objavovali v prácach Dóry Maurer s rôznymi druhmi médií vrátane experimentálnych filmov, koncepčných fotografických diel a kvantitatívnych grafov a obrazov z rôznych materiálov.

Maurer vyvinula obrazový systém založený na systematickom pohybe (tlačení) rôznych farebných polí cez rastrový povrch. Od roku 1977 maľovala fragmenty zväčšených kompozícií podľa pravidiel systému, známych ako obrazy. Diela netvorí uzavretý celok, ale skôr detaily polyfonickej štruktúry. Neskôr v sériách Quodlibet a Overlappings hravo prehodnotila logiku kvázi obrazov a vytvorila tak stále zložitejšie, zakrivené, refrakčné priestorové štruktúry a farebné kompozície nezávislé od pôvodného systémového diagramu. Maurerovej postkonceptuálna geometria je založená na súhre pulzujúcich farebných rovín pohybujúcich sa v priestore. Je prvou maďarskou umelkyňou, ktorej tvorba je prezentovaná na samostatnej výstave v Tate Modern v Londýne od augusta 2019 do júla 2020.

Dóra Maurer is one of the most famous and important contemporary artists from Hungary. The starting point of her artistic production is the experimental graphic and her excellent paintings from the series Pompeii and Night from the 1960's that preceded the artwork Biafra (1969), which consists of two etching graphics with an amoeba-like organic form on a black-gray surface. The artwork relates to the series of artworks called The PB and was created from 1967 to 1970, where the images are in some cases figurative and sometimes associative. Until 1970, Dóra Maurer did not deal with the image and printing on the disc, but she is interested in the disc itself as an object as an object of abandonment and also the act of recording. After that, she introduced a cycle of corroded rolls with the treated surface. Since the 1970s the conceptual questions related to lagging and shifting have emerged in artworks of Dóra Maurer with different types of media, including experimental films, conceptual photographic artworks, and quantitative graphs and images made from various materials.

Maurer developed the imaging system based on the systemic move (printing) of different color fields over the raster surface. Since 1977 she painted fragments of enlarged compositions according to the rules of the system, known as images/paintings. Artworks do not create a closed whole, but more likely details of a polyphonic structure. Later in the cycles Quodlibet and Overlappings Maurer playfully reconsidered the logic of images and so created more complicated, curved and refractive spatial structures and colorful compositions which were independent of the original systemic diagram. Maurer's postconceptual geometry is based on the interplay of pulsating color levels moving in space. Dóra Maurer is the first contemporary artist from Hungary whose artworks are presented at the solo exhibition in London's Tate Modern (seen from August 2019 to July 2020).

Attila Pócze

Dóra Maurer (1937)

Biafra
1969

Rytina na papieri
Engraving on paper
40 x 60 cm

Vintage Galéria, Budapest

Odhadovaná cena / Estimation: 5 000 – 7 500,- €
Vyvolávacia cena / Starting price: 3 800,- €